

Dimecres, 12 d'agost del 1938

PREU:

Any II Núm. 253
Redacció i Administració:
Ronda Universitat, núm. 25.
Impremta: Tallers, núm. 48.
Telèfons: 56940 — 37600.
BARCELONA

15
CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO * CRITICA * REPORTATGE

Avui, pàgina 8:

Treballar tam-
bé és lluitar...

S'HA FET JUSTICIA

A les 6'20 d'aquest matí, als glacis de Santa Elena, del castell de Montjuïc, Goded i Fernández Burriel han estat passats per les armes

El defensor dels ex-generals Goded i Burriel, senyor Antoni Almat, va notificar la sentència de mort, recaiguda en Consell de guerra, als esmentats processats per rebel·lió militar. La sentència passà després a l'Auditoria per a complir el tràmit legal corresponent.

L'Auditor va aprovar-la immediatament, i després passà a poder de la Quarta Divisió. Com que el general Aranguren ha actuat en la causa com a testimoni de càrrec, la signatura de la sentència ha correspost al que el segueix en comandament. Aquesta persona ha resultat ésser el coronel del Regiment d'Aïmansa, de guarnició a Tarragona, senyor Angel Marín Peñalver.

La sentència fou signada pel senyor Martínez Peñalver. Després, a les sis del vespre d'ahir, fou tramesa, en avió, a Madrid, perquè el Govern hi prestés la conformitat, d'acord amb el que disposen les lleis de la República.

EL GOVERN APROVA LA SENTENCIA

A la una d'aquesta matinada s'ha tingut notícia oficial d'haver estat aprovada pel Govern la sentència de mort dictada contra els generals Manuel Goded Liópis i Alvar Fernández Burriel.

Les autoritats corresponents han comunicat la notícia al defensor dels condemnats, senyor Almat.

EL DEFENSOR COMUNICA LA DECISIO DEL GOVERN

Tot seguit el senyor Almat s'ha traslladat a bord del vaixell «Uruguay» per a participar als generals Goded i Burriel la decisió adoptada pel Govern de la República. Els ha comunicat igualment que, en virtut d'això, la sentència havia d'ésser executada en el terme de sis hores fixat per la llei.

El general Fernández Burriel ha pregat al senyor Almat que procurés entrevistar-se amb la seva esposa i la seva filla que resideixen a la nostra ciutat, amb l'encàrrec que s'adossessin ambdues al vaixell per tal de poder acomiadar-se d'elles. L'altre fill del general Burriel es troba presoner a bord del «Uruguay» com a complicat en els fets sediciosos.

El senyor Almat ha complert l'encàrrec postum de Fernández Burriel.

També el senyor Almat ha rebut altres encàrrecs de l'esmentat general, i del general Goded.

El defensor no ha deixat en tota la matinada els dos condemnats, als quals ha assistit constantment.

EL LLOC DE L'EXECUCIO

En virtut del que disposa la Llei, la sentència havia d'ésser executada en el terme de sis hores després d'haver estat aprovada pel Govern. Per això les autoritats competents, tan aviat com han conegut aquella irrevocable decisió, han iniciat les gestions necessàries perquè el terrible veredicté fos acomplert.

En primer lloc s'ha decidit que l'execució de la sentència es fes al Castell de Montjuïc.

Forces de la Guàrdia Civil i d'Assalt s'han traslladat, a les quatre de la matinada, a l'esmentat fortí per a prestar la vigilància deguda en aquelles circumstàncies tràgiques.

A l'interior del Castell s'ha reforçat també, a base de guàrdies d'Assalt i Milicians, la vigilància.

EL PIQUET EXECUTOR

S'ha decidit que el piquet executor de la justícia fos integrat, com correspon segons la Llei, per forces de l'Exèrcit. A aquest efecte s'ha disposat l'immediat desplaçament d'una companyia del regiment d'Aïmansa, número 15, que presta els serveis a Tarragona.

Aquestes forces han arribat d'aquella ciutat i s'han adreçat a la Conselleria de Governació.

A tres quarts de cinc de la matinada han format al pati central de l'esmentat edifici, i pocs minuts després els soldats que havien d'executar la sentència s'han traslladat al Castell de Montjuïc.

DEL «URUGUAY» A MONTJUIC

Poca estona abans de les cinc, forces de la Guàrdia civil han muntat en una canoa de l'Aeronàutica i s'han adreçat a bord del vaixell «Uruguay» per a traslladar els ex-generals Goded i Burriel al Castell de Montjuïc.

També s'han adreçat a les proximitats del lloc on està ancorat el «Uruguay» —a l'extrem de l'Escullera— una trentena d'automòbils, els quals estaven ocupats per la força pública, per milicians i altres persones degudament autoritzades. En un dels cotxes hi anava el jutge instructor de la causa, senyor Carles Caballero.

A un quart de sis, els ex-generals Goded i Fernández Burriel —que es trobaven acompanyats d'alguns familiars i del seu defensor, senyor Almat— han abandonat la dependència que ocupaven, després d'haver-hi estat comunicada la sentència, en el vaixell «Uruguay».

Goded i Burriel han deixat el vaixell i han pujat a la gasolinera que havia de conduir-los a terra. Un cop allà han muntat en una camioneta en la qual viatjaven forces de la Guàrdia civil. L'ex-general Goded anava vestit d'uniforme, sense corretja. Portava també gorra d'uniforme. L'ex-general Fernández Burriel anava de paisà i calçava sabatilles. Els rostres dels dos ex-generals aparentaven serenitat. La comitiva s'ha posat en marxa a dos quarts de sis de la matinada. Voltant el cotxe que conduïa els condemnats hi anaven fins a trenta-tres cotxes, els quals s'han adreçat pel Paral·lel cap al Castell de Montjuïc.

ARRIBEN A MONTJUIC

Poc abans de tres quarts de sis ha arribat la comitiva al Castell de Montjuïc. A un centenar de metres de l'entrada del fortí hi havia format un grup de milicians a les ordres de l'encarregat de la vigilància del Castell. A l'esplanada hi havia formades les forces d'Assalt, Guàrdia civil i Esquadres de Catalunya. També havien format els elements de les Milícies Antifeixistes. La camioneta en la qual viatjaven, amb la Guàrdia civil, els ex-generals Goded i Burriel, s'ha estacionat davant la porta que condueix a l'interior del Castell. Hi ha estat una bona estona. Mentrestant s'ha disposat l'accés a l'edifici de totes les persones que, degudament autoritzades, havien de presenciar l'execució. Han entrat, també, els periodistes. Després, els dos condemnats han baixat de la camioneta que els havia traslladat des del «Uruguay» i, acompanyats del seu defensor, senyor Almat, han entrat a l'interior del Castell. Els voltaven elements de la força pública i de les Milícies antifeixistes. El general Goded fumava una cigarreta.

Els ex-generals han seguit —ja a l'interior del Castell— fins als glacis de Santa Elena, on havia de tenir lloc l'execució de la sentència.

ALS GLACIS DE SANTA ELENA

Goded i Fernández Burriel han quedat, al mig dels glacis de Santa Elena, conversant amb el seu defensor, senyor Almat. L'ex-general Goded es mostrava sorès. De tant somreia. En canvi, a Fernández Burriel li espurnejaven els ulls. Ha fet algunes indicacions al senyor Almat, que aquest ha apuntat en una llibreta.

Mentrestant, el cap de les forces del regiment d'Aïmansa que havien d'executar la sentència, ha organitzat el piquet al qual corresponia la dolorosa missió.

Dos minuts després d'un quart de set de la matinada, el jutge instructor de la causa, senyor Caballero, que estava conferenciant amb el cap del piquet executor, s'ha adreçat al grup que formaven els condemnats i el defensor. El senyor Caballero els ha pregat que el seguíssin. Anava a complir-se el veredicté inapel·lable.

Amb pas segur, els ex-generals Goded i Fernández Burriel han travessat el pati. Goded anava agafat del braç del seu defensor. Fernández Burriel s'ha acomiadat del jutge, senyor Caballero, el qual l'ha acompanyat.

S'EXECUTA LA SENTENCIA

Els ex-generals han passat per davant del piquet executor i s'han situat, l'un al costat de l'altre. No s'han creuat ni una sola paraula.

Ròbida, el capità del piquet ha baixat el sabre. I ha sonat una descàrrega. Després, una altra. Tot seguit, l'oficial que comandava el piquet ha procedit a dir: «Parar als cadàvers» —d'acord amb allò que preceptua la Llei—, els trets de gràcia.

S'ha sentit un «viva la República!» que ha estat contestat per tothom. Els moments han estat d'una intensa i indescriptible emoció.

El motge, amb el defensor, s'ha apropiat als executats i ha certificat la seva defunció.

Tot seguit, per davant dels cadàvers, ha desfilat el piquet executor. A continuació ho han fet les forces de Mossos d'Esquadra, d'Assalt, Carrabiners, Guàrdia Civil.

Milícies Antifeixistes que havien assistit a l'acte.

Els emplaços de la Casa de Caritat han procedit a retirar els cadàvers. Els han dipositat en senzillíssims feretres, i els han col·locat en el furgó.

Han estat enterrats al Cementiri Nou.

Immediatament ha estat hissada la bandera negra.

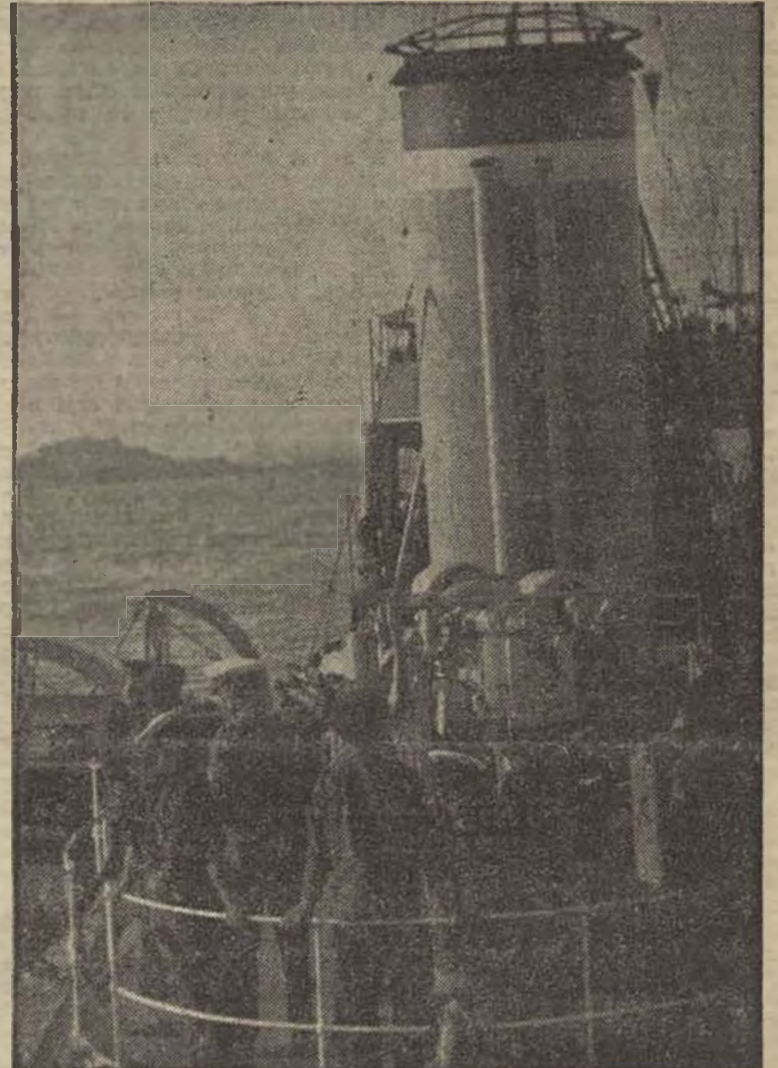
L'ACTA DE L'EXECUCIO

El Comitè Central de les Milícies Antifeixistes ha procedit a aixecar acta de l'execució. Diu així:

«Complimentant ordres del Comitè Antifeixista i d'acord al resultat del Consell de Guerra celebrat i del qual ha resultat l'aplicació de la pena de mort, certifiquem els sotsignants que Goded i Burriel han estat afusellats a les 6'20 hores del dia 12 d'agost del 1938, als glacis de Santa Elena del Castell de Montjuïc.

Signen, pel Comitè Central de les Milícies Antifeixistes, Josep Miret, Francesc Garcia, Tomàs Fàbregas, Artemi Aguado, Josep Asensi i coronel Artemi Caballero, governador del castell.»

Eivissa, en poder de les forces de la República

A la vista d'Eivissa... Dintre de pocs moments, les forces republicanes desembarcaran, reduiran els rebels i la bandera tricolor onejarà novament al cim més alt de l'illa, reconquistada per la República de mans dels facciosos (Puig-Ferran)

Antoni Garcia, sergent; Josep Maria Dengràs, sergent, i Manuel Cerezo, caporal, que han estat ascendits al grau superior pel seu heroic comportament en la defensa de l'estació de ràdio de Port Pollença, i que segueixen prestant llurs serveis de comunicacions al front d'operacions de les Balears (Puig-Ferran)

NOU COMISSARI

Per dimissió del senyor Escofet, ha estat nomenat comissari general d'Ordre públic el comandant Gómez Garcia, que veiem a la foto. El comandant Gómez fou empresonat al Castell de Montjuïc, quan els fets d'octubre, per haver-se posat al servei del Govern de Catalunya (Cent.)

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

"Respecteu la casa, considereu-la inviolable, perquè sense això no hi ha seguretat, ni societat, ni vida lliure"

Revista i Virgili publica un article a LA HUMANITAT titulat "Respecteu la casa, considereu-la inviolable, perquè sense això no hi ha seguretat, ni societat, ni vida lliure". El respecte a la casa, al domicili, és un dels signes de la civilització. Hom ha dit que el grau de civilització d'un poble pot amidrarse per les garanties que hi té el domicili privat.

Hi ha en el respecte de la casa una nobilitat i una norma de vida social. El dret de la llar ha d'ésser sempre inviolable per a tot aquell que no té dret a entrar-hi. I quan existeix motiu per a obrir portes i per a realitzar escorcolls, això ha de venir autoritzat degudament. La porta d'una casa és una frontera de la llibertat. Qui la traspasa sense dret, fereix un dels principis fonamentals de la vida dels homes.

Respecteu la casa, considereu-la inviolable, perquè sense això no hi ha seguretat, ni societat, ni vida lliure. La casa dona a l'home la plenitud dels seus drets.

"Els exèrcits obligatoris seran substituïts pels de voluntaris"

EL DIUVIO, en el seu editorial assenyala les transformacions lògiques que es deriven de la sublevació militar. «Estem en les ombres d'una Espanya nova. Lo que és no volerà a ser. El passat, com el corrent de vergüenza, privilegio e ignorancia, no revindrà. El militarisme, una de les grans lacres espanyoles, ha mort entre nosaltres para sempre. Los ejércitos obligatorios serán sustituidos por el voluntariado. Las fanalinas de la milicia eran siempre una amenaza constante para las libertades de España. En adelante las mandos militares correrán a cargo, no de generales sin honor sino de ciudadanos de probado amor al pueblo y que por él hayan expuesto sus nobles vidas en los días épicos que corren. Otra plaga — el clericalismo — puede también darse por definitivamente desaparecida. Los conventos y las iglesias almas en escumbros, no serán reconstruidos. Los obispos, curas, frailes y monjes ahora en dispersión, no volverán a encontrar refugio en sus cotochales. Para toda esa cabaña de bribones se ha acabado para siempre el filón de España.

Tambien se agotan los negocios cuantiosos que realizan las Empresas explotadoras de monopolios y de servicios públicos, tan odiadas por el pueblo, que ha tenido que sufrir sus rapacidades. Los monopolios, siempre inicuos, han de suprimirse y los servicios públicos que ahora prestan voraces Compañías, deben socializarse, en bien de la colectividad. Asimismo se acaban las explotaciones que han sido víctimas de los asalariados por parte de los patronos sin conciencia que trataban a sus obreros cual si fuesen esclavos. Los grandes propietarios de la tierra no podrán seguir pagando, por trabajos extenuados, jornales risibles; a los fabricantes no les será posible amontonar fortunas a costa del trabajo abrumador de los obreros; los explotadores de minas no podrán enriquecerse mientras la vida de sus asalariados se agota rápidamente en un trabajo tan insalubre como sistemáticamente retribuido. Para todo el proletariado español iniciase una era de reparación y de justicia. La vieja y podrida organización social se derrumba. Ha terminado la explotación del hombre por el hombre.

"Són derrotats sense grandesa, perquè en emprendre la partida sabien el que s'hi jugaven..."

LA PUBLICITAT publica un editorial en el qual fa el paral·lel de les dues sublevacions que ha hagut de partir la República. Diu: «Fa dos dies que, després d'arribar el 10 d'agost, data de la primera sedició militar contra la República, Madrid i Sevilla toren els focs de la rebel·lió, sofocada en poques hores. Després Sanjurjo, cap de la sublevació, en passar per Huelva, era condemnat a mort perquè s'havia fet responsable del moviment; indultat per la República, pagava aquella generositat amb una nova traïdoria que havia de girarse trágicamente contra ella. El general ducs de la rebel·lió s'havia reconegut culpable davant el tribunal; els altres, tots els militars compromesos a l'ora del pacte mostraven tota la seva covardia. Els qui havien sacrificat uns quants soldats innocents només miraven d'esquivar responsabilitats: al final d'ells tingué el valor de sosteure cap ideal amb gallardia ni de reconèixer la seva participació en els fets. Així es presentaven davant el Consell de guerra els "ex-generals que dirigien l'atacament del 10 de juliol a Barcelona, els dos responsables de tantes víctimes i de tantes estralls; i tampoc no han sabut mostrar-se dignes de tan noble missió que s'havien atribuït. Aquests homes, que si haguessin vingut s'haurien estarrufat, ahir responien amb frases ambigües, evasives, vaguetats: tot un sistema de defensa de l'home que no té pitjor a respondre amb convulsió dels seus actes. Són derrotats sense grandesa, perquè en emprendre la partida sabien el que s'hi jugaven. La República ha estat generosa una vegada, i la generositat li ha servit per a covar els enemics que la traïen i l'han negada en una mar de sang. Aquesta generositat fou presa per feblesa; avui cal que la República es faci temible dintre la llei».

EN PLENA FOLLIA

El bisbe de Pamplona concedeix cent dies d'indulgència per cada marxista que s'afuselli

"Don Juan March, il·lustre patricio..."

Madrid, 12.—«A B C» publica el que segueix: «A B C» de Córdova, dirigit pel rejonador Carro, titula el seu editorial del dia 3 així: «Hay que desanzarlos como marraños». També publica una crònica del coronel Araujo que acaba així: «Juro ante Dios que Guzmán el Bueno me tendrá envidia». Publica igualment un escrit del bisbe de Pamplona el qual concedeix cent dies d'indulgència per cada marxista de l'existència del qual es depuri a Espanya. Així mateix publica un retrat amb el següent peu: «Don Juan March, il·lustre patricio, gracias a cuyo concurso se lucha a sangre y fuego contra la República».

Entre altres notícies, es llegeixen les següents: «Madrid. — La columna Mola està en la Cuesta de las Perdices. La ciudad enarbola bandera blanca». «Zaragoza. — Las tropas del general Cabanellas progresan su avance y mañana entrarán triunfalmente en Barcelona». «Algeciras. — Ha llegado en avión, para incorporarse a los rebeldes, la coronela doña Urraca Pastor y su ayudante de campo». «Ceuta. — El general Franco termina la construcción de una pieza de artillería inventada por él, que lanza unos torpedos aéreos de terrible efecto, que pueden recorrer trescientos noventa y siete kilómetros».

Segueixen les destitucions de funcionaris i militars feixistes

Relació dels generals expulsats de l'exèrcit

Madrid, 12. — Aquesta matinada el Cap del Govern ha rebut els informadors al Ministeri de la Guerra, i els ha lliurat el següent índex dels drets signats pel President de la República: Dictant normes per a la distribució del personal del cos d'Intervenció de Guerra, Instrucció Pública. Declarant la cessantia de diversos inspectors i mestres nacionals. Obres Públiques. Declarant cessants diversos oficials d'administració. Comunicacions. Declarant cessants diversos funcionaris de la Direcció General de la Marina Mercant.

Indústria i Comerç. Declarant la cessantia d'un Secretari comercial de tercera classe. Presidència. Disposant la cessantia de Guillermo Federico Bas i Manuel Castillo, interpret i informador del Patronat Nacional de Turisme. Estat. — Declarant cessants diversos funcionaris de la carrera diplomàtica. Nomenant en comissió secretari de primera encarregat d'Afers a B. de Prado, Manuel García Miranda, Consol a Palermo.

Governació. — Fent extensius a l'Institut de la Guardia Civil els preceptes del decret de guerra del dia 7 de l'actual pel qual s'autoritza amb l'informe dels caps de les columnes que es concedeixin els càrrecs de segents, brigades, alfers, tinent i capità. Guerra. — Disposant que passin a situació de disponible forços el tinent José Rodríguez i els brigades Juan Urbano Palma, Leopoldo Giménez, Rafael Gómez, Manuel Laga, Eugenio Espinosa de los Monteros, Enrique Avilés Melgar, Alfonso Mayas Andin, Jacinto Fernández, Ubaldo Fernández de la Caridad Opeaz, Emilio Araujo i Antonio Ferrer de Miguel; i els intendents generals Adolfo Meléndez i José Marco. Disposant que siguin baixa en l'Exèrcit els coronels Antonio Aranda, Federico Muntaner, Fernando l'Orcozo i Francisco García Escamez, Pablo Martínez Oliván i Pablo Martínez Alonso, d'Infanteria, amb separació i pèrdua de càrrec, prerrogatives, sou, pensions, condecoracions i honors.

Disposant que siguin baixa definitiva amb pèrdua d'empleu, prerrogatives, sou, pensions, condecoracions i honors l'Auditor del Cos Judicial Militar José Romero Valenzuela; el general de Brigada José Millán Astray; el tinent general Pablo López, els generals de Divisió Eduardo López Ochoa, Antonio Losada, Rafael Villegas, Manuel González Carrasco i José Sánchez Oliván; els generals de Brigada Luis Jordán, Emilio Moles, Gonzalo González de Lara, Francisco Patxot, Gregorio Benito, Carlos Moya, Edelmiro Álvarez Arenas, Federico de Miquel, Alvaro Fernández Burriel, Manuel García Álvarez, Marcial Ibarra García, Víctor Carrasco, Gerardo Rabasa, Julián López Biona, Eduardo Martín Sanz de la Puente, José i Miguel Campas, i els intendents generals Miguel Gállego i Francisco Jiménez Arenas. Disposant que causin baixa a l'Exèrcit els generals en situació de segona reserva German Gil Yusta, de divisió Miguel Pons del Castillo i Fidel Dávila Arroyo, de brigada.

El senyor Giral, després d'haver lliurat l'índex anterior als periodistes, els ha manifestat que l'havien visitat el President del Tribunal de Garanties Constitucionals i el President interí del Consell d'Estat, en absència de l'electiu, senyor Comandant.

També ha rebut el cap del Govern el diputat comunista francès, redactor del diari «l'Humanité», senyor Perri, i el president de la Comissió parlamentària de l'Estat del Parlament francès.

Xang Kai Xek vol exterminar els rebels de Kuangsi

Canton, 12. — El general Xang Kai Xek ha arribat a aquesta ciutat procedent de Kuling, a fi d'intercanviar l'èxit per a liquidar amb negociacions la situació de Kuangsi, a la qual província els generals rebels han iniciat un moviment separatista. En cas que fracassin les negociacions es preveu que el general dirigirà personalment l'expedició contra els generals rebels de l'esmentada província.

Els feixistes mexicans han estat dissolts...

Méxic, 12. — El Govern ha ordenat la clausura de tots els centres dels «Camises daurades» i ho autoritzarà la seva reconstrucció. El general Nicolás Rodríguez, cap suprem de l'organització feixista, ha estat expulsat de Méxic i ha sortit en avió cap als Estats Units. La policia ha pres aquesta decisió a causa de l'activitat dels «Camises daurades», que consistia en organitzar negocis bruts i estafades, cobrint-se amb llur activitat política.

No es restablirà l'esquadra europea de la marina nord-americana

Washington, 12. — El President Roosevelt ha negat que durant la reunió que ahir celebrà amb l'almirall Standley es discutís el restabliment de l'esquadra europea, i ha afegit que aquest assumpte no podia prendre's en consideració.

Xile també es retirà dels Jocs Olímpics?

Santiago de Xile, 12. — El Consell Olímpic ha autoritzat el president de la delegació xilena dels Jocs Olímpics de Berlín a prendre les decisions que cregui oportunes quant a la retirada o a la continuació de la delegació a Berlín, d'acord amb els altres membres sud-americans.

A la U.R.S.S. el servei militar començarà a 19 anys

Moscou, 12. — El Comitè Central Executiu i el Consell de Comissaris del poble han decidit que els joves siguin orlatats al servei militar als dinou anys en lloc dels 21. Aquesta decisió ha millorat considerablement el nivell de la joventut soviètica com a resultat del benefici de la població i de la importància concedida a la U. R. S. S. a l'educació física. A més, en aquesta decisió s'ha tingut en compte que aquest avanç de l'edat permetrà a la joventut conservar-se sense interrupció a l'ofici escol·lar.

Serà ajornada la Conferència de Buenos Aires

Méxic, 12. — El ministre d'Afers Estrangers ha rebut una carta del seu col·lega argentí, senyor Saavedra Lamas, en la qual demana que sigui ajornada la Conferència de Buenos Aires fins al primer de desembre, per tal de poder preparar convenientment la recepció dels delegats.

ULTIMA HORA

EL DIARI POPULAR DE LA NIT

INFORMACIÓ CRÍTICA REPORTATGE

3 punts cabdals del periodisme modern!

3 mots que han fet de

ULTIMA HORA el diari més popular

Cabanellas, ferit greu?

Arturo Menéndez i el general Núñez de Prado són presoners a Saragossa

Madrid, 12. — Diu «A B C» que el general Cabanellas està ferit greument i s'ha traslladat en el comandament dels facciosos de Saragossa el general Gil Yuste. També informa «A B C» que Arturo Menéndez, detingut el dia 18 de juliol pels feixistes a Calatayud quan anava a Madrid, està presoner a Saragossa, amb el general Núñez de Prado.

El President Companys ha estat complimentat pels interventors en la causa per rebel·lió militar

L'Honorable President de la Generalitat ha passat el matí treballant al seu despatx particular de la Residència. A migdia, els periodistes han estat rebuts pel secretari particular del President, senyor Piquet, el qual ha manifestat als informadors que havien estat a complimentar el senyor Companys l'Auditor senyor Rodríguez Braguet i el fiscal senyor Rodríguez Gomà, que han intervingut en la causa contra els ex-generals Godes i Ferrnández Burriel, als quals acompanyava el Conseller de Justícia i Dret senyor Quera.

D'INTERES PER A LA JOVENTUT GRAFICA DE LA NOSTRA CIUTAT

Hem rebut la nota següent: La «Joventut d'Arts Gràfiques» posa en coneixement de tota la joventut del ram gràfic que s'ha iniciat de l'Institut Català de les Arts del Llibre i de l'Escola que s'ha establert a l'entorn de la joventut (formada en la seva majoria per alumnes i ex-alumnes d'aquesta escola), ha vist que les circumstàncies s'havien presentat favorables perquè una realitat allò que tant envejaven, que ja ho havien fet tenen pautes a la joventut del ram i a l'opinió pública; la formació d'una nova Escola d'Arts Gràfiques. Per a substituir la Junta que fou destituïda de primer antuvi, ha estat nomenat un Comitè format per professors d'aquella Escola, dos membres de la Junta d'aquell Institut (membres de tota confiança i adictes al nostre moviment) i una representació formada per tres membres de la Junta de la nostra «Joventut d'Arts Gràfiques». Com hom pot veure, la nostra entitat és majoria en el Comitè. La tasca que desenvoluparà aquest Comitè s'anirà desenvolupant de tota la nostra joventut pels mitjans més apropiats. La nostra «Joventut d'Arts Gràfiques» vol fer present a tots els seus socis que, degut a les circumstàncies actuals i davant la tasca que se li presenta, deixarà suspenses les seves activitats pel que respecta a engegar i esbarjo, que ja tenim encomanades, per tal de dedicar-nos de ple a la formació de la nova Escola. Ara bé, en fer això aquesta Junta, no vol dir que es cregui que la nostra entitat minva o ans desmoralitzem, res d'això, ja que creiem que, abans de l'esport i esbarjo (tornejos i excursions) hi ha la nostra escola que tant destigem per al bé del nostre ram, ensens que de l'esludada Catalunya. Aprofitem aquesta nit per a demanar a tots els socis de la nostra entitat que, davant l'Arxius de la tasca que tenim i necessitat, l'ajuda de tots aquells que bonament s'hi dediquen, que passin per la nostra entitat per tal d'orientar-los i allistar-ment voluntaris, per a ajudar a fer el trasllat i bona distribució en el nou local que oportunament s'ajun-

Nous números de telèfon de
ULTIMA HORA

Redacció: **56940**
Impremta: **37660**

Comunicat del conseller de Defensa al President de Catalunya

CAMP LLIURE A LES MILÍCIES!

INTENSA ACCIO DE BOMBARDEIG

Comunicat d'ahir a la nit del conseller de Defensa, tinent coronel Sr. Sandino, a S. E. el President de la Generalitat: «Avui ha continuat la labor de les nostres columnes a tot el front aragonès. L'avanç, van batent-se en retirada els rebels davant l'empenta de les milícies republicanes.

L'aviació, des de primeres hores del matí, ha continuat la seva missió, i ha practicat nombrosos reconeixements i bombardejats tots els grups rebels que ha vist, per tal de deixar el camp lliure a les nostres milícies.

Un detingut reconeixement a tots els fronts, a diversos quilòmetres dintre el territori enemic, ens ha permès de comprovar una vegada més com els rebels en la seva fugida van destruint ponts, la qual cosa, si bé demostra que han perdut tota esperança d'avançar contra les milícies catalanes, no permet a les nostres forces d'avançar amb la rapidesa desitjada.»

Els Sindicats Agrícoles de Catalunya fan donatius de queviures per als hospitals

La relació de donatius rebuts avui amb destinació als Hospitals i Clíriques, procedents de diversos Sindicats de la comarca catalana, és la següent: Comitè Antifeixista de Santmarnat: 106 gallines; 8 coloms; 10 conills; 9 ànecs; 8 dotzenes d'ous; 9 sacs de cebes; 2 quartans de mongetes; 4 garrafes de vi; 2 llambes de carquinyolls; 1 litre d'oli; 47 sacs de patates. Sindicat Germanor de Canet de Mar: 110 quilos de cebes; 158 quilos de mongetes tendres; 2 quilos de patates; 120 quilos de tomàquets; 20 quilos de pomes; 3 quilos d'arross; 16 caps d'aviram; 9 farcells de pebrots; 2 farcells d'albergínies; 1 paquet de cols; 2 melons; 1 paquet d'injeccions. Comitè C. N. T. d'Amposia: 38 sacs d'arros. Comitè de Masdenverge: 56 capes d'aviram. Comitè de Sant Esteve de Sasorvires: 22 caps d'aviram; 120 litres d'oli; 1.020 litres de vi. Comitè de Sant Joan Despí: 16 caixes de fruita.

Serà reorganitzat el funcionament de la Justícia

Aquest matí han continuat les precaucions al Palau de Justícia, imposades pel Comitè de defensa, que s'ha incautat d'aquest centre oficial. Aquest Comitè s'ha reunit per tal de prendre acords referents a la reorganització que es pensa donar als serveis de Justícia a Barcelona.

EL TEMPS QUE FA

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES 7 HORES DEL DIA 12 D'AGOST DEL 1936

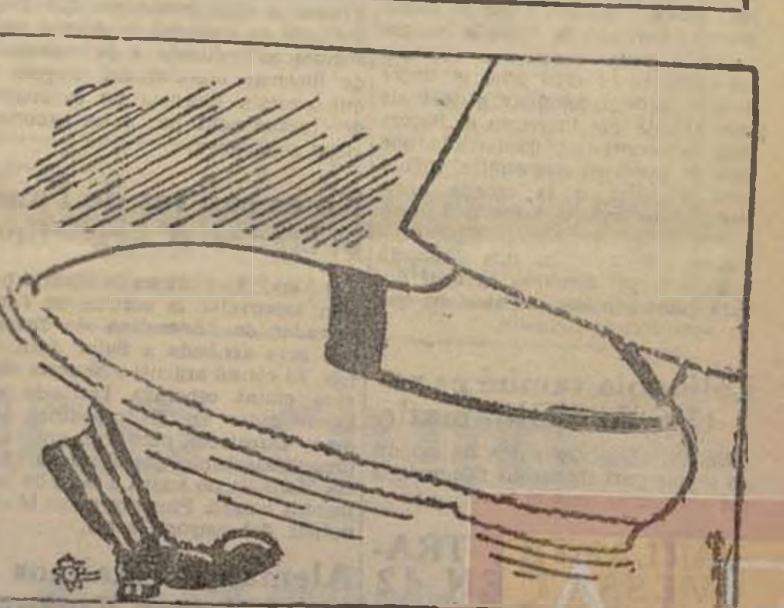
Sota la influència d'una depressió baromètrica centrada a la mar del Nord, hi ha mal temps amb pluges al Cantàbric, França, Anglaterra i Europa central. Per la resta de l'occident d'Europa el temps en general és bo, i s'observa el poc núvol, vents fluxos i temperatures suaus degut a trobar-se sota els creïbles del règim anticiclònic, el qual forma dos centres de màxima pressió, situats l'un als Països Bàltics i l'altre a Gàl·lies.

Estat del temps a Catalunya a les 8 hores: El temps és molt variable a tot el país i s'observa el núvol per la costa i serà o poc núvol per l'interior. Els vents són moderats del Nord-est per les Góles de l'Ebre i forts per la resta. En les últimes vint-i-quatre hores es registraren pluges a les comarques de Barcelona. Temperatura màxima d'ahir: 34 graus a Pobla de Segur.

Observacions de Barcelona a les 7 hores: Pressió baromètrica al nivell de la mar: 764,9 mil·límetres. Temperatura actual: 20,2 graus. Humiditat relativa: 54 per 100. Velocitat del vent: 8 km. per hora del N. N. W. Visibilitat horitzontal: A uns 50 quilòmetres. Estat del cel: Cobert de Cu. Bicu. 1 Anu.

En les últimes 24 hores: Temperatura màxima: 27,4 graus. Temperatura mínima: 19,0 graus. Recorregut del vent: 378 km. Precipitació: 4,4 mil·límetres per hora quadrat. Insolació en el dia d'ahir: 10 hores, 30 minuts.

"Espana, ejemplo del mundo en 1931 ¡Espana, asombro del mundo en 1936!"

"LA BOTA Y LA ALPARGATA FINAL PREVISTO"

(De «El Libertador»)

ESCENARIS

Tots els grans artistes catalans prendran part en el festival de demà, a profit de les víctimes del feixisme

Grandios festival per a demà dijous, a l'Olympia, a les 330 de la tarda, a benefici de les víctimes caigudes en la lluita contra el feixisme, organitzat per guardies de Seguretat, en nom del Cos, en col·laboració amb el Sindicat Unió del Ram d'Espectacles Públics (C. N. T.), Comitè Central de les Milícies Antifeixistes i d'acord amb la Comissaria d'Espectacles de la Generalitat.

Programa:
Primera part: I. Concert per la Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció del seu mestre J. Lamote de Grignon; II. Romanes per Marc Redondo, acompanyat pel mestre Cibera; III. Monòleg interpretat per Jaume Borràs; IV. Cançons populars catalanes a càrrec del tenor Emili Vendrell, acompanyat al piano pel mestre Antoni Capdevila; V. Segon acte de l'immortal drama d'Angel Guimerà «Terra Baixa», in-

terpretat per Enric Borràs, Assumpció Casals, Visita López, Maria Morera, Matilde Xatart, Alexandre Nolla, Joaquim Montero, Manuel Giménez-Sales, Avel·l Gálceran, Antoni Alarín i Joaquim Parreño.

Segona part: I. Concert per la Banda Municipal; II. Orquestra Jaume Planes, amb els seus discos vi-vents; III. Diàleg interpretat per Maria Vila i Pius Daví; IV. Concert pel tenor Godoy, acompanyat al piano per un reputat mestre; V. Recital de violí a càrrec de la senyora de Pérez Farrás, cap d'una de les columnes que operen al front aragones; VI. Tercer acte de la popular òpera del mestre Arrieta «Marina», per Hipòlit Lázaro, Pau Hertogs, Ignasi Cornadó i Maria Teresa Planes, dirigida per un celebrat mestre; hi prendran part 30 coristes i 40 professors d'orquestra.

El Dia de l'Artista

Aquell festival a benefici de la Caixa de Pensions i d'Invalides del Sindicat d'Artistes Teatral, que calgué suspendre per les circumstàncies, ha estat assenyalat ara per al diumenge, dia 30 del mes que som.

Es celebrarà matí i tarda, a tot el recinte de Montjuïc, i, com ja diguérem, el cinquant per cent dels guanys obtinguts seran cedits pels organitzadors a les víctimes del feixisme.

S'acorda suspendre la Festa Major de Sants...

ELS FONS RECAPTATS SERAN DESTINATS A SOCORRER LES VÍCTIMES DE LA INSURRECCIÓ

La Junta Directiva de la Federació de Festes dels carrers del districte VII, reunida sota la presidència del Conseller Delegat senyor Oliva, acordà, tenint en compte el moment actual, suspendre la Festa Major de Sants, i procurar que els fons recaptats siguin destinats a socórrer les víctimes que han caigut lluitant en defensa de la República. I per tal de donar validesa als esmentats acords, convoca a una reunió extraordinària de totes les comissions de carrers, la qual tindrà lloc el dissabte propi, dia 15, a les quatre de la tarda, a la Tinença d'Alcalde de Districte VII, Creu Coberta, 104, i serà presidida pel conseller delegat senyor Oliva.

Es dictat processament contra els feixistes detinguts a Sabadell i Girona

El jutge especial, senyor Pomarcs, continua activament la instrucció i sumar amb motiu de l'alcament feixista.

El senyor Pomarcs ha dictat acords de processament contra els detinguts a Sabadell i contra altres 25 detinguts que, procedents de Girona, han ingressat al vaixell «Uruguaya».

Per a tots aquests es formarà una peça separada per tal d'ésser jutjats a part dels compresos en els feix revolucionaris a Barcelona.

Els empleats d'assegurances ingressen a la U. G. T.

L'Associació General d'Empleats d'Assurances, en assemblea celebrada el dia 10 del corrent al Teatre Poliorama, va acordar adherir-se a la Unió General de Treballadors.

La votació que va determinar la adhesió a l'esmentada Sindical fou nodridíssima.

Els rebosters i auxiliars de la Indústria Gastronòmica, als seus afiliats

El Sindicat de Rebosters i Auxiliars de la Indústria Gastronòmica (U. G. T.), entén que, si bé el triomf de la causa dels treballadors resta assegurada, cal vetllar pel seu manteniment íntegre i pels que amb les armes a la mà la defensa, així com pels familiars de les víctimes caigudes en la lluita.

Cal, per tant, que tots els treballadors en general i els rebosters i auxiliars en particular prestin el suport moral i material que la causa exigeix. Per tal de complir aquest deure, la Junta Directiva de l'esmentat Sindicat es creu amb el deure incloure de recomanar a tots els seus afiliats que ingressin al Socors Roig Internacional, qualsevol que sigui el partit en què militin, a l'objecte d'ajudar a la croada antifeixista que aquella associació porta a cap.

A tal efecte hi ha una Comissió nomenada pel Sindicat, la qual donarà totes aquelles orientacions que els seus afiliats sollicitin.

Colòmbia també es retira de l'Olimpiada

Berlín, 12. — Colòmbia ha decidit no seguir participant en l'Olimpiada per solidaritat amb el Perú.

L'ATLANTIC, TRAVERSANT EN 42 HORES!

Frankfurt-sur-Main, 12. — L'«Hindenburg» ha batut el rècord de la travessia atlàntica. Ha invertit 42 hores i 53 minuts en el viatge.

DISPOSICIONS DEL "BUTLLETÍ OFICIAL"

La Generalitat s'apropia, temporalment, els serveis de la Transràdio Espanyola a Catalunya

Apropiació, intervenció i ocupació d'indústries

Avui el «Butlletí Oficial de Catalunya», publica les següents disposicions:

Presidència. — Decret fent extensius els preceptes del 24 de juliol propassat, sobre normalització de la vida industrial i pagament de jornals, a les operacions d'adquisició de combustible i fuel-oil que calgui als industrials per al funcionament de llurs tallers o fàbriques.

Obrers Públics. — Decret en virtut del qual la Generalitat s'apropia, amb caràcter temporal, a les instal·lacions, dependències i serveis existents a Catalunya, de la Transràdio Espanyola, S. A.

Treball. — Ordre aprovant i publicant, d'acord amb el Decret del 25 de juliol propassat, el Règim de Treball coincident per a les representacions sindicals obreres d'inspectors-productors i Agents afectes a empreses d'Assurances de Catalunya.

Economia i Serveis Públics. — Decret anul·lant i deixant sense efecte els nomenaments de delegats, interventors o representants de la Generalitat prop de les indústries, que no siguin referendats, des d'ara, pel Conseller d'Economia i Serveis Públics.

Decret creant la Comissió de la Indústria de Guerra.

Decret disposant l'apropiació, intervenció o ocupació, segons els casos, de les indústries que s'esmenten.

Decret disposant que els propietaris o directores d'indústries de totes menes que les hagin abandonades, es reintegrin a les oficines, tallers o fàbriques corresponents, abans del dia 15 d'aquest mes.

Decret disposant que caldrà mantenir els terminis de crèdit que normalment atorguen els comerciants

Holanda prohibirà el trànsit i l'exportació d'armes a Espanya

La Haia, 12. — En resposta a la nota francesa relativa a la no ingerència en els afers d'Espanya, el Govern holandès ha comunicat avui a l'encarregat d'Afers de França que Holanda prohibirà l'exportació i tràfic d'armes i municions amb destinació a Espanya, i espera un acord general dintre el marc de la legislació holandesa.

SUECIA TAMPOC NO EXPORTARÀ RES

Estocolm, 12. — El Govern de Suècia ha informat el ministre de França a títol preliminar que l'exportació de material de guerra està sempre subordinada a la concessió de llicència especial del Govern i que aquesta llicència no es concedeix actualment per a les exportacions a Espanya.

No es sap res de l'ambaixador d'Argentina

Baiona, 12. — Notícies de Madrid havien assenyalat la sortida de l'ambaixador de l'Argentina de Zarauz i la seva arribada a Saint-Jean-de-Luz. El consol argentí a aquesta darrera ciutat esperava l'arribada de l'ambaixador en el torpediner alemany «Albatros», però amb gran sorpresa s'assabentà que el senyor García Mansilla no anava a bord de l'esmentat vaixell. Fins ara no es té cap notícia del senyor García.

Alemanys i italians que deixen Espanya

Baiona, 12. — El vapor alemany «Bellona» arribà ahir i portava a bord 161 repatriats d'Espanya, entre ells 28 alemanys i 18 italians.

Anit passada dimiti el Comissari General d'Ordre Públic, Sr. Escofet

El nou Comissari, comandant Gómez García, ha pres possessió del seu càrrec aquest matí

El senyor Guarner, cap dels Serveis tècnics de Comissaria, passa a ocupar la Sots-secretaria de Defensa

"La Guàrdia civil m'ha ratificat una vegada més la seva lleialtat a la República", diu el senyor Espanya

Com ja s'ha fet públic, a últimes hores d'anit passada presentà la seva dimissió el comissari general d'Ordre Públic, senyor Frederic Escofet, la qual fou acceptada pel President de la Generalitat i pel conseller de Governació, senyor Espanya, i s'ha designat tot seguit per a substituir-lo el comandant de Seguretat senyor Enric Gómez García.

El senyor Gómez García ha pres aquest matí, a les deu, possessió del seu càrrec. Li ha estat donada pel comissari dimissionari, senyor Escofet, el qual ha celebrat amb ell una llarga conferència per tal de posar-lo al corrent de la marxa dels assumptes del servei.

Després d'això el senyor Gómez ha estat radiat dels del microfon del Ministeri de la Guerra una nota que diu:

«Continuen les desercions de soldats al camp enemic. Per les declaracions d'aquests soldats hom sap notícies de gran interès, algunes d'elles d'un gran valor per al desenvolupament dels plans que ha traçat l'Estat Major de les forces lleials. Entre altres coses, aquests soldats que han aconseguit escapar del camp enemic diuen que prop de Gijón una divisió lleial ha destruït dues peces d'artilleria de l'enemic i, així mateix, un avió rebel, que fou aconseguit pels trets de les nostres tropes i hagué d'aterrar, seriament avariat.

La columna del capità Benítez topa amb un grup rebel, els facciosos, contra els més elementals principis d'humanitat, varen relligar-se en una casa en la qual penjaven una bandera de la Creu Roja i continuaren fent foc.

missió del càrrec de comissari general d'Ordre públic, en el qual tant serveis ha prestat a Catalunya i a la República. He acceptat la seva dimissió i el senyor Escofet resta al Servei de la Generalitat en una missió importantíssima.

També cessa el senyor Guarner, cap dels Serveis Tècnics de la Comissaria, el qual passarà a ocupar la sots-secretaria de Defensa de la Generalitat, ja que per a aquest càrrec es necessita una persona d'extraordinària competència, en el ram de Guerra, com és el senyor Guarner.

La vacant produïda per aquest canvi no es proveirà i totes les funcions tècniques de la Comissaria General passaran a dependre directament del senyor Gómez García, el qual ultra ésser una persona absolutament lleial a la República, coneix perfectament el funcionament de la policia i reuneix excepcionals condicions per al càrrec.

A continuació digué el senyor Espanya que havia rebut les visites dels generals i coronel de la Guàrdia civil, els quals, una vegada més li han ratificat l'absoluta lleialtat seva i la de les forces a les seves ordres als Guberns legítims de la República i de la Generalitat, la qual cosa, però, no era necessària, puix que a Catalunya no s'ha dubtat ni un sol moment de la fidelitat d'aquests cosos benemèrits.

Ha acabat dient el senyor Espanya que havia celebrat una conferència telefònica amb el ministre de Comunicacions de la República i que aquest matí ha estat acomplerta la sentència dictada pel Consell de guerra contra els ex-generals Goded i Fernández Burriel.

Els rebels es refugien en una casa de la Creu Roja, però són desallotjats en un atac a la baioneta

Madrid, 12. — A les nou del matí ha estat radiada des del microfon del Ministeri de la Guerra una nota que diu:

«Continuen les desercions de soldats al camp enemic. Per les declaracions d'aquests soldats hom sap notícies de gran interès, algunes d'elles d'un gran valor per al desenvolupament dels plans que ha traçat l'Estat Major de les forces lleials. Entre altres coses, aquests soldats que han aconseguit escapar del camp enemic diuen que prop de Gijón una divisió lleial ha destruït dues peces d'artilleria de l'enemic i, així mateix, un avió rebel, que fou aconseguit pels trets de les nostres tropes i hagué d'aterrar, seriament avariat.

La columna del capità Benítez topa amb un grup rebel, els facciosos, contra els més elementals principis d'humanitat, varen relligar-se en una casa en la qual penjaven una bandera de la Creu Roja i continuaren fent foc.

MES AFUSELLAMENTS EN MASSA!

Madrid, 12. — Un noi escapat de La Granja s'ha passat a les files lleials i ha manifestat que a diversos punts facciosos ha augmentat la guarnició amb l'arribada de requetés.

A la població es manca d'aliments necessaris. Tots els dies es diu missa de companyia i es celebren mitins.

Els caps rebels han requisat els aparells de ràdio de totes les poblacions de la comarca.

Fa uns dies foren col·locades en algunes poblacions llaudes a la memòria de Calvo Sotelo.

El dissabte es celebrà un ball a honor dels soldats per a festejar l'entrada a Madrid de les tropes lleials que segons es digué s'havien quedat de guarnició en El Pardo.

Han estat afusellats pels facciosos gran nombre de persones.

Els caps de la sublevació han cridat les lleves dels anys 1930, 31, d'artilleria, i les lleves dels anys 1932, 1933, 1934 i 1935 de totes les armes.

Les forces de La Granja estan comandades per un tinent coronel.

Ha acabat dient que a la Casa del Poble els facciosos s'apoderaren de tot el que allí hi havia i cremaren un retrat de Pablo Iglesias.

A Granada ja no poden resistir més

Els estrangers demanen auxili per ràdio

Londres. — Telegrafien de Gibraltar a l'Agència Reuter que 200 estrangers que es troben a Granada han demanat auxili per ràdio, i han afirmat que la situació de la ciutat rebel és insostenible.

Mil dos-cents assassinats!

Els feixistes de Baena obligaren els obrers a construir fortificacions i després els afusellaren

Madrid, 12. — L'ex-diputat socialista Josep Piqueras, fa a «El Socialista» un relat de les barbaritats comeses pels facciosos a la província de Còrdova.

Diu que els rebels, feixistes i guàrdia civil de Baena construïren fortificacions a les proximitats de la caserna, i per a construir la trinxera obligaren als obrers a treballar sense descans i un cop acabat el treball foren afusellats.

Quan arribà a Baena la columna de forces lleials, els minaires hagueren d'obrir-se pas fent-se a les cases llançant cartutxos de dinamita.

Es calcula en mil dos-cents el nombre dels treballadors assassinats, bo i advertint que entre els morts es troben moltes dones i gran nombre d'infants.

Als assaïats de Còrdova els manca aigua potable i queviures, encara que, naturalment, poden suplir la manca d'aigua potable proveint-se al Guadalquivir. Tampoc no tenen llum.

Es té la impressió que a Còrdova es rendiran tan aviat com se'ls ataquin a fons.

Als guàrdies d'assaï que es negaren a sublevar-se hom els té amb altres moltes persones a la plaça de braus, suportant el sol a cap descobert i en robes interiors, per haver-los desposseït de l'uniforme per a vestir amb els elements feixistes.

LUCA DE TENA A TXECOSLOVAQUIA

La Premsa demana que el Govern s'apropiï l'avió

Praga, 12. — Un avió de construcció americana, pilotat per un aviador anglès, ha aterrat a Bissetin. A bord anaven Víctor Urrutia i Luca de Tena.

L'avió procedia de Roma.

En aterrar els viatgers es traslladaren en automòbil a Kynzavart, on es troben actualment.

La major part dels periòdics de la capital han sol·licitat del Govern que s'incasui de l'esmentat avió.

Els jueus reclamen el dret d'establir-se a Palestina

Ginebra, 12. — En la sessió plenària d'anit del Congrés mundial jueu es consignaren les discussions al tema de la llar palestina. Els oradors reivindicaren el dret del poble jueu a poder emigrar a Palestina i desenvolupar lliurement l'economia del país amb el treball dels colons. Altres delegats parlaren de l'obligació que té Anglaterra de protegir els drets dels jueus amb mesures apropiades per a evitar que alguns elements àrabs impedeixin el desenvolupament de la colonització jueva.

L'aviació destrueix una columna rebel

Madrid, 12. — «A B C» diu que ahir una columna de facciosos es dirigia cap a Badajoz, però l'aviació lleial tingué una intervenció molt afortunada i aconseguí cap al migdia dissoldre la columna enemiga.

La rendició de Terol és imminent

Madrid, 12. — Segons una notícia radiada, es diu que de València s'han rebut notícies de Terol, les quals donen compte de la presa de Sarrión i de dos pobles més, i que amb motiu de la presa d'aquests pobles la rendició de Terol és imminent.

Un capità, ferit per tercer cop...

Madrid, 12. — Per tercera vegada ha caigut ferit un dels més heroics defensors de la República: el capità Mateo Fontán, el qual ha intervingut en gran nombre d'accions als diversos fronts de la Serra.

Martínez Barrio surt cap a Lorca

Alacant, 12. — El senyor Martínez Barrio, acompanyat del diputat senyor Moreno Galvache, secretari de la Junta delegada del Govern, ha sortit cap a Lorca, on revisarà les tropes de la guarnició.

Un "cessant"

Alacant, 12. — La Junta delegada del Govern ha disposat el cessament de Leopoldo Izu, caixer de la sucursal d'aquesta plaça del Banc d'Espanya antic funcionari de Finances.

Els rebels del nord no poden atacar

Baiona, 12. — El «Frente Popular» ha publicat el següent comunicat:

«A la zona d'Eldar i la zona de les Insurreccions han atacat, però s'han vist obligats a retrocedir a conseqüència de l'enèrgica repulsa de les forces lleials.

A la zona d'Irun, pròpiament dita, les forces del Front Popular s'han replegat per a fortificar-se d'una manera eficaç en les seves noves posicions. Un avió governa-

Només restarà el poble lluitant

Roma, 12. — Comunicen d'Abbea que el ras Seyum, que recentment s'entrevistà amb el mariscal Graziani, anirà aviat cap a Asmara on s'està retirant definitivament.

Per altra part, el Dedjaz Burru, gendre del ras Kassa, ha agafat el tren a Direddaua des d'on es dirigi a Addis Ababa, per tal de fer acte de submissió al poder d'Itàlia.

Els béns d'un ministre del Negus, confiscats

Roma, 12. — L'Agència Stefani comunica que les autoritats italianes d'Addis Ababa han confiscat tots els béns d'Heroy, ex-ministre d'Afers Estrangers del Negus, a profit del domini públic.

Barrera, l'estam- pa de l'enveja

«Política» dedica aquest article a Barrera, el funest personatge que tots recordem:

«Barrera és —o era, si, a la fi, ha mort a Guadalajara— la corporificació de l'enveja. Fins fisiològicament. Un rostre demacrat, de vell crispós; una llum demoniaca en els petits ulls cruels i la superbia engolada de tirà groller.

Des de cadet fou traïdor. El seu pare havia estat republicà zorrillista i diputat a les Constituents de l'any 69. Ell s'adscrigué de seguida al palatinisme més servil i aconseguí una ajudantia que el lliurà d'anar destinat a Puerto Rico.

L'enviaren al Marroc com a una terra de promissió per a inundar-lo en un manà de recompenses. Passà, en quinze anys, de comandant a general de divisió. Fou el primer a posar-se en contacte amb aquell gran bandidol del Raisuni, curiosament empelt de negociant i de prestidigitador. L'art amb què extreia de la «schilaba» bales que no gosaven arribar al seu cor de «chorja» era igual a l'habilitat amb què arrencava als Guberns espanyols quantioses sumes, prèviament sagrades pel seu comanditari Barrera.

Aquesta raó social del catòlic per conveniència i del musulmà per negoci topà amb un obstacle seriós: Berenguer. El general dels tristos destins s'enfronta, per diversos motius, amb el bergant estratègic de

gabinet. Aquest últim tenia un fill: Alfons de nom, en homenatge al Borbó, i afiliat de la infanta Isabel. Una típica «bala perduda». El seu pare el casà amb una filla del barbut Cabanellas. Però el matrimoni no li serví de fre. Mesos després, Alfons Barrera, un tipus innoble, amb el cap clavat a l'espatlla per manca de diverses vèrtebres cervicals, matà al Retiro, en una miserable paròdia de duel, el tinent coronel Castro Girona. El crim restà impune. Fou la gelosia entre Berenguer i Barrera la que trencà a aquest la seva veloç carrera marroquina.

S'inicià llavors en la de política. Serví de sots-secretari a diversos ministres de la Guerra; l'últim d'ells Alcalá Zamora, amb el qual s'entengué tan perfectament com amb el Raisuni. Coincidien en tot, i especialment en l'apreciació dels problemes del Marroc. Aquest acord determinà que dimissin junts. El consorci de Queipo era encara d'ací alfonse perquè continuaven ajudant-lo els Guberns monàrquics a conservar el seu cacicat de Priego. Tot el secret del seu sobtat antidinastisme està en l'empag que Cruz Conde i Primo de Rivera prestaren al seu odiat rival Joan Tomás Valverde.

Però el setembre del 1923, quan Niceto i Barrera abandonaren el Govern Garcia Prieto, els dos eren monàrquics, catòlics i centralistes. Els dos haurien estat col·laboradors de la Dictadura, de no sorgir el paorós drama del domini sobre Priego.

Barrera volia anar-se'n a la Corunya, però els generals que maduraven el cop d'Estat li digueren a l'orella: «Vés-te'n a Tarragona. Allí t'agafarà la «cosa» més ben situada. Primo de Rivera corroborà l'advertència: «Et necessito, Emili».

El 13 de setembre, Primo es llançà a la comoda «scartelada», preparada per consell del rei. Tota la dificultat estava a passar per damunt del cadàver de Garcia Prieto... El 14, Barrera entrava, com a hereu del dictador, a la Capitania General de Catalunya.

Sis anys llargs li durà la prebenda. Sis anys, durant els quals Barrera —amb el seu fill Alfons a la direcció dels Mossos d'Esquadra— usà fins a l'esgotament els més abusius drets dels quals poden gaudir un rajà de l'Índia o un mandari xinès. Dret a desposseir de tot a aquell que li semblava. Dret a escarnir Catalunya i la seva llengua. Dret a espollar i a matar.

Un dia, Barrera —catòlic vociferant— entrà en una església. El capellà predicava en català. «Però en què... està parlant d'este tio?», vomità el general. I adreçant-se a la seva escorta: «A largarnos de aquí immediatament. Muntà empremsa el predicador.

En temps de Barrera s'organitzà i celebrà l'Exposició de Barcelona,

colossal batuda de milions. En la mateixa època, una pobra enviretnguda, Lolita Bernabeu, morí violentament durant una orgia, en la qual eren actors Alfons Barrera i un jutge militar anomenat Fernández Valdés. En aquest interregne de temps l'extracció d'arenes del port deixava quantiosos guanys que s'evaporaven en el despatx de Capitania...

Primo deixava fer. Però de tant en tant Barrera sentia la velleïtat de fer-lo caure, per amic dels catalanistes, i li ho feia saber, per tal d'amansir-lo amb noves generositats, amb els discursos del canonge Montañut, un Santacruz unitarista i si-barlita...

Acabà l'imperi de Primo sense que Barrera es sublevis, i el succeí Berenguer al cap del Govern. No obstant, Barrera accedí al prec del seu vell enemic i seguí a Catalunya. Per poc temps. El trio de Ventosa, el duc d'Alba i Leopold Matos —consocios els tres de Cambó a la Chac de— l'exasperava, i dimiti. No per a rebel·lar-se. Amb la direcció de l'Estat Major Central se l'accontentà. I en cila el sorprengué la República, l'esdeveniment que més temia.

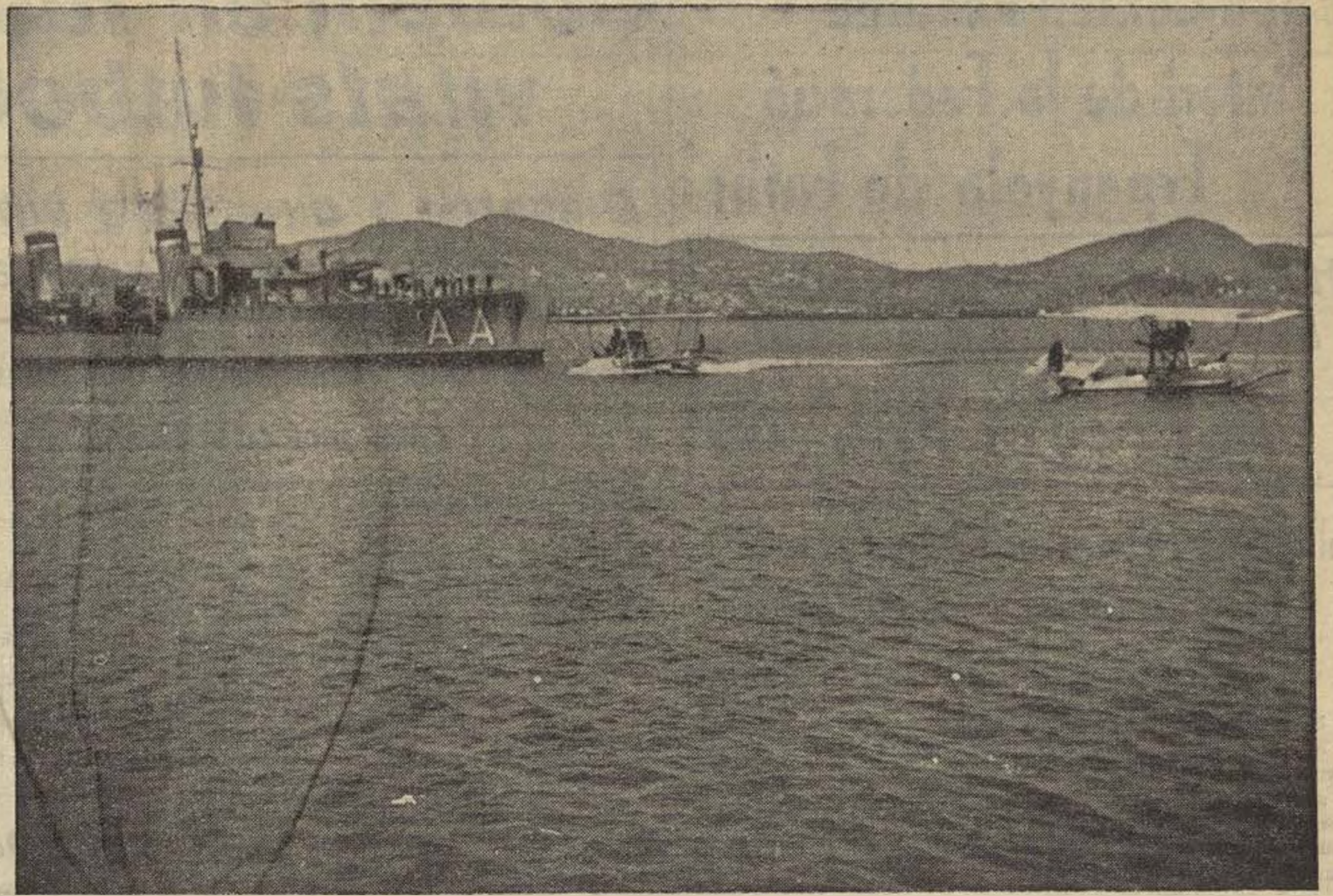
Però es continuà. El 15 d'abril, recolzat en un bastó —estava coix a conseqüència d'un accident automobilístic—, Barrera acudí a presentar els seus respectes al ministre de la Guerra, Azáña, i al cap del Govern —menys mal que era un entranyable amic!—, Alcalá Zamora.

Acol·lit a la llei de Retirs, Barrera començà a conspirar. El pronunciamient del 10 d'agost ell el planejà, punt per punt. Sanjurjo es llançaria al carrer a Sevilla, Barrera, a Madrid. Però els espelecs de la Juiceria davant el Palau de Comunicacions el feren fugir. Muntà en un auto, que havia d'especialitzar-se en l'evació de materials i assassins —l'avió d'Ansaldó, el qual portà a París els matadors de l'agent Giberst—, i se'n anà a Navarra, de Navarra a Madrid i de Madrid a la frontera de Canfranc. La creuà disfressat de dona embarassada d'alguns mesos.

Retornà, a favor de l'amnistia, grunyint i amenaçant els qui no compliren la seva paraula el 10 d'agost... Poc després s'allava amb ella per a preparar l'actual subversió en la qual també era director del reatale. No tenia assignada missió especial en la lluita. Actuaria quan aquesta es guanyés. Però abans —el 12 de juliol— el detingueren en el seu petit hotel —ple de records del Raisuni— de la Ciutat Jardí.

S'esporuguit molt i escridassà: «Jo no surto. Jo no surto. Vosaltres voleu matar-me». S'esperà, per a no traurer l'arrossegant, que fos de dia. El tancaren a la presó de Guadalajara. Quar els rebels del Paro d'Aerostació l'alliberaren, es cregué salvat. No sabia que havia d'agafar un fusell i —pel que sabem— morir fora del llit.

Eivissa, en podei de les forces de la República

L'«Almirante Antequera» i dos hidros que cooperaren a la reconquesta d'Eivissa, davant la capital de l'illa (Puig-F.)

El proveïment de la ciutat es presenta cada dia millor

Aquesta setmana ja es pagaran les comandes fetes pel Comitè de Proveïments

Aquest migdia el conseller regidor de Proveïments, senyor Ot Hurtado, ha rebut els informadors, als quals ha donat compte que per tal d'aplicar el nou horari de treball de 40 hores al ram de l'alimentació, l'Ajuntament havia disposat que les hores de venda als mercats siguin de divuit a divendres de set a una del matí, i els dissabtes també de set a una, i a la tarda, de quatre a vuit.

—El proveïment de la ciutat —ha continuat dient el senyor Hurtado— es presenta cada dia millor. Jo, per la meua part, estic en constant contacte amb el conseller senyor Calvet, estudiant la manera de fer els

pagaments de les comandes que el Comitè de Proveïments fa amb destinació a les milícies i altres serveis. Al final de la setmana començaran a fer-se alguns pagaments, i tot això restarà normalitzat la setmana entrant.

El Comitè de Proveïments continua magníficament la seva obra, superant les dificultats de distribució que es plantejaven. S'ha de tenir en compte que la seva tasca ha estat, en realitat, la de crear un servei d'intendència per a les milícies, i no cal remarcar la importància i dificultats d'aquesta tasca. S'ha acabat —ha continuat— allò

que la gent comprí articles alimentaris per a diversos dies. Ara començarem a pagar les comandes necessàries durant la jornada. Això ha fet que les existències d'articles susceptibles de conservació hagin baixat a la línia normal.

L'Ajuntament continua treballant activament per tal que els preus dels queviures siguin els mateixos dels que hi havia abans de la revolució. Per tal d'aconseguir això, les denúncies que rebem sobre aquest particular les comprovem i, cas d'esser confirmades, l'infractor o infractores són sancionats amb la major severitat.

El conseller Gassol torna a l'almirall alemany la seva visita a la Generalitat

El conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol, acompanyat del cap de Cerimonial senyor Coromines, ha retornat en nom del President de la Generalitat la visita que l'Almirall de l'Esquadra alemanya havia fet al President al seu despatx oficial.

El conseller de Cultura ha estat rebut a bord per l'esmentat Almirall i per tota l'oficialitat del creuer. El senyor Ventura Gassol ha fet constar a l'Almirall la impossibilitat en què s'havia trobat el President per a retornar-li personalment la visita.

L'Almirall i l'oficialitat han observat el representant de la Generalitat i s'han canviat paraules de consideració pel poble alemany, per Catalunya i per la República.

ALERTA! ACCIO CONTRA- REVOLUCIONARIA

No són hores d'eufòria ni de pensades ni d'acció inconnexes, ni de castells sobre l'arena. Són hores d'homes responsables, disposats a lluitar als fronts o a disciplinar-se a les ciutats. Creure que això és Xauxa i que no hi ha més interès que l'egoisme personal i l'afany de persecució, ni més norma que la santa voluntat de cadascú, és d'inconscient o de malvats. Per sobre de tot això hi ha un país que cal refer i un ordre inexorable que cal construir.

O al front a lluitar,
o a la milícia ciutadana a vigilar
o al treball a construir!
Emboscar-se, perseguir, destruir, viure en pandilla, assaltar, requisar sense motiu és, a més d'una covardia, una acció contrarevolucionària, que deshonora el magnífic impuls popular d'aquestes jornades.

Destitucions de funcio- naris feixistes a Màlaga

Entre els foragitats figura l'ex-cap de policia de Barcelona, Alvarez Santullano...

Màlaga, 11. — Segueixen les detencions de feixistes i elements sospitosos, enemics del règim i malfactors, que ingressen a la presó. Per disposicions superiors, han quedat suspesos de càrrec i sou, fins a veure el resultat de l'expedient oportú, vint-i-sis funcionaris del Cos d'Investigació i Vigilància, entre ells els comissaris Araguaz i Alvarez Santullano. De la Comissaria de la Província se n'ha fet càrrec un inspector. Hom segueix atorgant els càrrecs superiors a classes i soldats que es distingiren per llur comportament en les últimes accions de guerra. Hom continua rebent ofertes de persones de totes les edats per anar al front de batalla.

Continua l'arribada a aquesta capital d'elements dels pobles en els quals els facciosos han comès tota mena de malfetes i actes vandàlics, els quals vénen a refugiar-se aquí.

Entre ells figuren una mare amb cinc fills, el major de quatre anys, procedent del poble de La Roda, la

qual no sap la sort que hagi pogut córrer el pare. Màlaga els atén amb tot l'afecte. Els refugiats passen del miler. Hom els ofereix robes i alimentació i els són prodigades paraules d'encoratjament, per la qual cosa han expressat llur gratitud aquells que cerquen l'empag de la nostra ciutat.

El President Companys fa un donatiu per als ferits del front

S. E. el President de la Generalitat feu lliurament al coronel senyor Villalba de mil pessetes i una partida de tabac destinats als ferits del front aragonès.

Sembla segur que a Melilla la població civil s'ha rebel·lat contra la militar

En la nostra edició d'ahir publicàvem un telegrama de Màlaga segons el qual els rebels de Melilla no s'avenien i se sentia un gran canoneig en aquella direcció.

Aquell telegrama sembla tenir un gran fonament, ja que a les tres de la matinalda a Ràdio Barcelona i amb un aparell d'ona curta i extracurta es pogué captar una emissió de Melilla, plena d'interferències, en la qual, entre fortes detonacions, se sentia una veu que cridava:

—Hay que acabar con esto; en esta forma no podemos hacer nada porque si no cesa el tiro, si no se acorrala a esos no podemos hacer nada.

En aquest moment la interferència d'una estació francesa, no va permetre sentir res més.

Llegiu **ULTIMA HORA**
El diari popular del vespre

Vengen la traïció covarda d'un capità

Els elements que constitueixen la columna formada a Castelló de la Plana, constituint-se en escola del Plana, els quals escoltaren el diputat senyor Casas Sals i que foren vilment traïts per un capità de la guàrdia civil que formava part de l'expedició el qual ordenà 63 afusellaments, estan fermament disposats a venjar la traïció infame.

Aquests milicians han constituït un escamot o guerrilla a la qual li han donat el nom de «La desesperada».

L'escamot ha començat la seva ac-

tuació. En una ardua incursió al poble de Puebla de Valverde, on es portà a cap la traïció, feren presoners quatre feixistes als quals judicaren sumariament.

La «Desesperada» seguirà la seva acció i confia aplicar la pena merecuda al capità traïdor.

El Comitè de l'Escola Nova Unificada diu...

Són pregades totes les delegacions establertes als districtes de Barcelona, ciutat, a trametre una nota en la qual manifestin llur constitució, adreça i nombre de telèfon.

Adhuc, a l'objecte de rebre instruccions i el material necessari per al seu immediat funcionament, hauran de personar-se al local que ocupa aquest Comitè Escola Nova Unificada, Glaris, 90, de quatre a cinc de la tarda.

DENUNCIEU ELS ALARMISTES!

Garcia Oliver fa un
advertiment a les
milícies

Anit, Garcia Oliver, representant de la C. N. T. al Comitè Central de les Milícies Antifeixistes, pronuncià per ràdio un breu parlament adreçat a aquestes milícies prevenint-les contra la propagació de falsos rumors que amb la intenció de produir diferències que no s'han de produir, procuren propalar elements feixistes hàbilment disuïts i camuflats entre les masses populars. Un d'aquests rumors ha estat el d'una suposada actitud deslleial d'alguns dels cossos armats adictes al Govern. El rumor és fals de tota falsedat i el desmentiment no pot ésser més categòric.

Tots aquests cossos armats segueixen, al costat de les forces populars. Aquestes no han d'ésser motiu de cap mena de recel o malfiança per part dels milicians, els quals, si veuen desfilar forces armades uniformades, han de pensar — perquè altra cosa no serà — que van a efectuar alguna missió que els ha estat confiada.

TELEFONS DE
ULTIMA HORA
Impremta: 37660
Redacció: 56940

Segurament que demà començarà el judici contra els traïdors Fanjul i Quintana

Madrid, 11. — Acabada la tramitació del procediment sumaríssim contra l'ex-general Fanjul i l'ex-coronel de Sapadors Fernández Quintana, considerats com a caps de la rebel·lió a Madrid, la Sala Sisona ha acordat l'assenyalament de la vista en judici oral. Encara que no s'ha determinat concretament

la data, l'acte segurament se celebrarà el pròxim dijous. Tampoc no està determinat, però podrà conèixer-se demà el lloc on s'ha de celebrar el judici. No obstant, la vista començarà a les sis o set del matí, perquè existeix el propòsit que solament se celebri una sessió.

Acabada la vista el Tribunal quedarà reunit per a dictar sentència. Segurament l'acte durarà tot el dia.

Al voltant del procediment incoat s'han fet alguns comentaris, especialment en el que es refereix a l'actitud observada pel general Fanjul, ben contrària a la que mantingué amb ocasió del judici pels successos del 10 d'agost el que fou

cap d'aquella rebel·lió.

Com es recordarà, Sanjurjo mantingué per a ell tota la responsabilitat de la seva conducta, sense dirigir la més lleu inculpció a ningú, i el contrari ofert per Fanjul és tema de comentaris.

Es diu, és clar que no en responem, perquè el secret del sumari ens impedeix conèixer la realitat,

que Fanjul en les seves manifestacions ha procurat involucrar determinats elements, un d'ells el general Villegas, llançant acusacions que en alguns casos han pogut ésser justificades, però en altres sembla que han quedat desvirtuades.

Aquesta actitud de Fanjul és la que dona motiu a comentaris poc favorables per a ell.

O al front a lluitar, o a la milícia ciutadana a vigilar o al treball a construir!

PELLICULES

El que farà Jessie Matthews després de filmar "Es l'amor"

DORMIR TOTA UNA SETMANA...

Cada vegada que comença a rodar-se un film de Jessie Matthews als estudis de la Gaumont British als estudis de la Gaumont British forma a Shepherd's Bush (Londres) un grup de vells amics. Prop de la cèlebre estrella anglesa es troba —invariablement— el seu espòs, Bonnie Hale, el graciós actor que ha proporcionat l'element còmic a totes les creacions serioses, i que amb ella constitueix una parella tan ben avinguda a la llar com al llenguatge. També hi sol trobar-se Victor Saville, que dirigeix «Es l'amor», com dirigió altres films de Jessie Matthews, content d'estar novament a l'estudi i d'essure's a la cadira de dona que porta el seu nom en grans lletres; Glen Mac Williams, «cameraman» nord-americà que s'encarrega de graduar l'objectiu i les llums cada vegada que s'ha de filmar Jessie; mentre que els tècnics al davant del registre sonor, l'enllumenat i altres complicats detalls són els mateixos que sempre col·laboren amb l'estrella i el seu director per a rodar aquestes pel·lícules, que després tenen tant d'èxit en tots els països.

En «Es l'amor», que la Gaumont British acaba de produir a Shepherd's Bush amb els artistes i tècnics abans esmentats, i amb altres actors i actrius pat coneguts com Robert Young —portat de Hollywood expressament per a aquest film—, Ernest Milton, Sara Allgood, Athene Seyler i molts més, Jessie Matthews exerceix, com és lògic, el principal paper d'un film d'argument del qual revelarà als públics estrangers una fase de la vida moderna més coneguda a Anglaterra i als Estats Units que en altres països. Però la trama d'aquesta obra és desentrellada, en una combinació realitzada per una nota que, per a triomfar en el teatre, es fa passar per certa dama la vida i miracles de la qual omple, en aquells moments, les columnes dels diaris de gran circulació.

En efecte, és freqüent que els periòdics anglesos o nord-americans dediquin especial atenció a les figures, principalment femenines, que brillen en el gran món de les seves respectives nacions. Les seves aventures, costums, aficions i peripèctics són base per a la publicació d'incombrables articles, gasetlles i fotografies; els seus viatges, vestits, declaracions i fins regim alimentari són seguits amb interès per milions de lectors. En aquestes circumstàncies no és estrany que dos joves tan graciosos com Robert Young i Bonnie Hale, posats en el cas de cronistes de societat, mancats de notícies amb què derrotar un cronista rival, tingui la felicitat d'inventar una dama per a atribuir-li gestes angulars, mal no igualades en la vida real: tigris morts per dotzenes en emocionants caçeres; audaces veus solitaris, realitzats amb freqüència des de Londres a l'Índia, la Persia i l'Àrabia; rajals i potentes oracions, apassionadament en-

morats de la dama imaginària... I tampoc no estranyarà ningú que Jessie Matthews, en vista del poc cas que d'ella fan tots els empresaris que coneixen, i ja que la suposada dama no apareix en cap i os per enlloc, decidint fer-se passar per ella, amb gran sorpresa, diu sigui de passada, dels eparsos de la criatura, que tenen una gran sorpresa, no sense raó, quan la imatge que han creat en els seus somnis pren figura corpòria.

Qualsevol film de Jessie Matthews és empresa de titans per l'enorme quantitat d'escenaris, vestits, coristes i detalls que cal muntar als estudis i portar després al llenguatge. «Es l'amor», amb la sèrie de complicats incidents que es desenvolupen entorn de la trama esbossada més amunt, no constitueix excepció a aquesta regla. Un bon dia anaren a Shepherd's Bush, sota els ordres del cap d'un dels restaurants més famosos de Londres, quatre «maltrats d'hotel», set cambres, set «commis», dos «sommeliers» i un «strancheu», amb la missió de servir un dinar de cent comensals. Era menys complicat contractar els serveis d'aquest personal que ensinistrar vint-i-dos actors secundaris en l'art de servir la taula. L'època consistia en canviar, xal rostit a la jardineria i altres plats primaverals, ànecs rostits, llagosta, cranc, macedònia de llegums, fruita, «crepes Suzettes» i «epidre flambées». I el més curiós és que tot això era «de debò», primer perquè és més econòmic el menjar legítim que el que es simula amb gelatina i altres artificis, i segon, perquè els cambres funcionen millor quan serveixen aliments autèntics i no quan algú ha d'explicar-los el que és cada plat. En canvi, els cent «extres» contractats per a actuar de comensals no aconseguiren atipar-se, ja que com que no es sabia quantes vegades s'hauria de repetir l'escena, no fou possible permetre que devoressin els aliments, almenys mentre estaven encesos els reflectors.

Molt diferents foren les circumstàncies en què fou filmada una altra escena d'aquesta pel·lícula. Una freda nit del mes de gener arribava a certa estació del «Tubi», el ferrocarril soterrani de Londres, vuitanta artistes, seixanta tècnics, diverses estrelles i un director de la Gaumont-British; les estrelles eren Jessie Matthews i Robert Young, i el director Victor Saville. Tots ells anaven a filmar uns metres de film dins l'estació; arribaren amb els camions generadors de força motriu, els aparells elèctrics, els del registre sonor, els taulons, làmpares, cables, microfonis i màquines fotogràfiques —l'equip complet, que es necessita per a rodar una escena, però breu que sigui—. Tremolant de «red vestien d'estiu», els artistes baixaren a les temperatures profunditats de l'estació prop de la cua de la matinada, hora en la qual els serveis públics quedaren interromputs fins al matí següent. Els escaladors

Feia temps, molt de temps, que Dolors Costello havia desaparegut del firmament cinematogràfic... I ara la retrobem sota la bandera de la Paramount, per a la qual edita films, amb George Raft de «partenaire», «Teva, si la vols» (Yours for the asking). Aquesta foto, que ens permet apreciar que Dolors no ha perdut res del seu encís peculiar, ens la presenta amb un elegant vestit de nit que llueix a l'esmentat film.

solament es posaren en marxa per tal de transportar els operaris que portaven el material o per a filmar els incidents d'una escena fugaç, i durant un breu descans els artistes coneixeren dos mestres en l'art de capar rates, experts empleats del «Tubi», que fan la guerra sense treva per tal de fer un extermini d'aquells animals i evitar que es converteixin en plaga.

Tornem a una altra escena molt diferent: l'interior d'un dels més grans Estudis de la Gaumont-British. Espectacle enlluernador. L'Estudi ha estat transformat en teatre. A les il·lotges i butaques, 450 «extres», els homes vestits de frac, les dames —algunes molt belles, per cert—, amb luxoses joies. A l'escena, seixanta coristes femenines i seixanta més del sexe oposat i seixanta o setanta músics en el llor reservat a l'orquestra. Afegeix-hi una cinquantena tècnics, des del director als darrers empleats. No oblidem la llum de 200 làmpares, moltes d'enorme potència, ni el mercori del termòmetre, que marca 32 graus centígrads. Centre d'aquesta impressionant quadre: Jessie Matthews, vestida de cap a peu amb un cenyit vestit de platà que llueix sota la resplendor d'un milió i mig de bugies. És l'escena final d'«Es l'amor», i Jessie Matthews ha ballat un número trenta vegades en tres dies per tal d'aconseguir un resultat perfecte amb les notes i nois del conjunt. Ens apropem a ella en un moment de descans. Volem fer-li una pregunta; volem saber quècom de París en Primavera, la pel·lícula que filmarà ara

sota la direcció del seu marit, amb Robert Young i un repartiment de primer ordre.

—¿Què fareu quan acabeu «Es l'amor»?

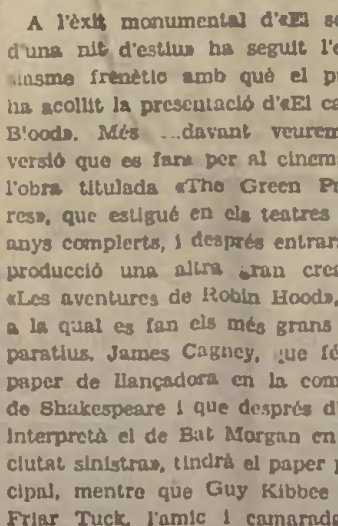
I la resposta sorgeix ràpida, contundent, dels llavis de la incomparable Jessie:

—Dormir! Sí, dormir una setmana sencera. I al del que em despert!

Londres, juliol del 1936.

Veurem Robin Hood al lleng

JOE E. BROWN, el gran còmic d'una nit d'estiu ha seguit l'entusiasme frenètic amb què el públic ha acollit la presència d'«El capità Blood». Més... davant veurem la versió que es farà per al cinema de l'obra titulada «The Green Pastures», que està en els teatres cincs anys complet, i després entrarà en producció una altra gran creació: «Les aventures de Robin Hood», per a la qual es fan els més grans preparatius. James Cagney, que fou el paper de llançadora en la comèdia de Shakespeare i que després d'això interpretà el de Bat Morgan en «La ciutat sinistral», tindrà el paper principal, mentre que Guy Kibbee serà Friar Tuck, l'amic i camarada de Robin Hood. Aquest gran actor té un paper molt important en «El capità Blood», i ha figurat amb extraordinari èxit en moltes de les seves produccions de la Warner.

Ajut a les víctimes del feixisme

El conseller delegat del districte de Salons d'Esbarjo de Barcelona convoca a tots els associats a l'assemblea extraordinària que tindrà lloc divendres a les onze del matí al local social, Sant Pau, número 83, per tal de tractar del llurament de 2.300 pessetes amb destinació als ferits i invalids en la lluita contra el feixisme.

Quantitats recaptades en el Comitè Central de les Milícies Antifeixistes per l'ajut a les víctimes del feixisme:

La Junta Directiva del Sindicat de Dependents de Taulers de la Indústria Hoteleria i Cafetera de Barcelona (F. O. S. I. G. U. O. T.) ha acordat establir entre tots els seus associats una contribució obligatòria a benefici de les víctimes catgudes en la lluita contra el feixisme.

El mínim establert és: per als companys que treballin la setmana sencera, un dia de jornal; per als que treballin tres o quatre jornals, a la setmana, 5 pessetes; i per a aquells que treballin solament un o dos jornals a la setmana, 250 pessetes.

L'Associació de la Dependència Mercantil de Barcelona fa avinent a tots els seus socis el deure que tenen de contribuir amb el màxim de les seves disponibilitats a la subscripció oberta en pro de les víctimes del feixisme, i espera que ni un sol dels associats deixarà de complir i disposarà el seu ajut al seu estatge social, Plaça del Teatre, i, prou on des d'ara queda oberta la llista de donatius.

Subscripció portada a cap, per l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya a profit dels orfes dels caiguts en la lluita per la llibertat de Catalunya i de la República.

Llista de donatius fins a la data:

Associació ... 1.000'--
Personal de Recaptació de Cèdules ... 1.610'--
Idem Recaptació de Contribucions ... 2.507'50
Idem Parlament de Catalunya ... 1.214'70
Idem Secció Tècnica-Administrativa de Finances ... 572'30
Idem Secció Jurídica Departament d'Obres Públiques ... 268'--
Idem Presidència ... 1.729'25
Idem Escola Normal ... 860'10
Un grup de poens i personal subaltern d'Obres Públiques de Sant Sadurn d'Andorra ... 85'--
Rebuts de les nostres oficines de diversos donatius ... 790'--
Total ... 10.936'85

L'Associació i Germanat de

Enric Jové ... 5'--
Segon lliurament recaptació Centre Català República Caldes d'Estrac Comissió festes carrer Progrés, entre Tordera i Voltairre (Gràcia), a nom dels veïns ... 2.035'39
Centre Aragonès Barcelona, lliurat pel local de torn, Sr. Manuel Llozano ... 1.000'--
Josep Jaume ... 25'--
C. R. ... 8'--
J. P. i J. R. ... 10'--
Lycium Club Barcelona Francesc Tarascó ... 5'0'--
Primera setmana recaptació de les obres casa Hugo Lovental ... 22'--
Carme i Margarida Blasco ... 2'--
Primera llista donatius de l'Agrupació d'Empleats i Obrers dels Ajuntaments que constitueixen el Baix Llobregat ... 250'--
Els de Cornella ... 613'50
Els de Sant Bot de Llobregat ... 26'--
Els de Sant Feliu de Llobregat ... 265'--
Els de Sant Joan Despi ... 190'--
Els de Martorell ... 50'--
Els d'Esplugues ... 24'--
Els de Castelfelers ... 18'--
Els de Prat de Llobregat ... 238'90
Segona recaptació d'un grup de descarregadors de carn de llana ... 27'--
Les treballadores i treballadors de la secció d'artesania de la casa Filatures Fabra i Coats, C. A. Anònim ... 197'70
La nena Elinor Pou ... 8'--
El matrimoni Antoni i Maria ... 25'--
Subscripció casa «Mercados de Curoes de Catalunya, S. A.» ... 170'--
Subscripció dels obrers i obreres de la Casa Manufactures J. Puig Torrelles, S. A. ... 245'--
La família Pasqual ... 5'--
Un sol Bergés de Roca Isidre Puigdelví ... 25'--
Primera setmana de recaptació dels obrers de la impremta Maucel ... 70'--
Josep Ferrer ... 50'--
Cristófor Salom ... 50'--
Primera llista dels obrers i obreres de la casa Fills de J. Vilà Rovira, S. en C. ... 1.325'--
Marian Mari ... 5'--
Matilde Vives ... 3'--
Rafael Cusi Fortunat ... 1.000'--
Fonadors de tipus de tipus de Barcelona ... 380'--
Recaptació del personal de la fàbrica de La Sagrada de la «United Shoe Machinery Co. S. A.» ... 20'--
Un grup de treballadors de la casa Sauret ... 400'--
C. Alemany de Pires ... 17'--
Un dia d'haver del personal de la Direcció Facultativa i de Serveis de Conservació i Exploatació de la Junta d'Obrers del Port de Barcelona ... 1.307'75
Personal de Secretaria, Recaptació, Intervenció i explotació de la Junta d'Obrers del Port de Barcelona, un dia d'haver ... 575'87
Suma que segueix 203.475'43

Llista de donatius rebuts a l'Oficina dels Serveis Centrals de Governació

Relació n.º 7 Ingressat el dia 10

Suma anterior ... 182.798'95

Emili Sierra ... 10'--
Joan Sirés ... 5'--
Josep Nadal Puigmarí ... 200'--
Màrtir Vilaseca Soberano ... 5'--
Primera llista del personal de la Caixa de Pensiones per a la Vellesa i l'Estalvi ... 6.254'10
Joan Muñoz ... 2'--
A. Torres Furiols ... 1'0'--
Societat de Carregadors i Descarregadors de

Botstiar de Barcelona ... 2.000'--
Grup Espritista «Amor i Vida» ... 102'--
Empleats Balears Puda de Montserrat ... 181'--
Jubilat Jacint Soria Ruiz ... 5'--
Obrer Conrad Soria Molina ... 5'--
Recaptació poble Capellades, lliurat pel senyor Jaume Castells, president milícies antifeixistes ... 2.086'95

Com serà la nova organització política i social a Catalunya?

Continuant la seva sèrie d'informacions sobre la futura organització política i social a Catalunya, el diari «Estat Català» publica unes manifestacions de Josep Maria Bañeta i Roca, de «Palestra», les quals reproduïm a continuació:

«Quin sigui dominada la revolució, com caldrà enfocar les relacions entre els diferents grups que prenen part en la lluita contra el feixisme.

«Es de desitjar que un cop dominada la revolució es mantinguin les bones relacions actuals i una coordinació entre les forces que en aquest moment s'han alcat en la lluita antifeixista. Fins ara a Espanya existia el Front Popular que englobava les forces republicanes i obreres de la U. G. T. A Catalunya en canvi, la major part de la massa obrera, encapçalada a la C. N. T., estava al marge del Front Popular. D'ara endavant caldrà comptar també amb aquesta organització en el règim subsegüent al triomf dament dels militars sublevats.

En quant a l'aspecte nacional, l'actual revolució té a Catalunya, caldrà fer més íntimes les relacions entre tots els sectors nacionals que propugnen una més àmplia llibertat per a Catalunya.

«Quina creieu que serà l'organització política de la Península un cop acabada la lluita?

«Són tres els factors que intervenen en la lluita antifeixista: els republicans i democràtics formats principalment per la classe mitja i petita burgesia, i els nous proletaris marxistes i el sindicalista.

La revolució que vivim té una importància històrica que s'aprofunda les nostres fronteres i li dona una valor europeu, puix que tots els problemes que s'agiten a Europa en l'època present es troben reflectits en la nostra revolució.

«Els partits petit-burgesos lluitat per la democràcia i la llibertat, i n'han assegurat ja el triomf a l'era d'arr. Així, doncs, el que no pogueren aconseguir les democràcies italiana i alemanya ha estat assolit per la democràcia catalana i l'espanyola.

de nacional. D'ella n'han de sortir uns amplis avantatges i llibertats pel proletariat. Però tot cala té el deure de fer els màxims esforços i sacrificis perquè també d'aquesta revolució en surti Catalunya nacionalment alliberada.

La revolució actual ha estat originada a Catalunya pel joc de forces internes i no pas per l'especificament espanyol. Breu: la lluita entre marxistes i feixistes espanyols que no existien entre el poble de Catalunya. Si a Catalunya no hi haguess hagut una guarnició espanyola no hi hauria hagut militars feixistes per a sublevar-se.

Però després que aquestes forces espanyoles ens abocaren a la guerra civil, l'acció de l'Estat espanyol ha desaparegut de Catalunya. El Govern central és avui inexistent a la nostra terra. Per la força de les circumstàncies i per a fer la guerra al feixisme, el Govern de la Generalitat tan sols ha pogut comptar amb els seus propis recursos. Tots els catalans ens hem de fer càrrec que en la pràctica, avui, Catalunya lluita i viu com si fos un poble independent. Les realitats de la guerra ens han portat en l'organització política i en les atribucions del nostre Govern molt més enllà de l'Estatut, el qual avui, no és més que un record del passat. Ningú no pot pensar que després dels esforços per a assolir el triomf, Catalunya tornés a encongir-se per a encabir-se dins dels límits esquistos de l'Estatut.

No és sols la República catalana la que ha de néixer d'aquesta revolució. Del total enfonsament de l'Estat espanyol a què avui assistim, n'ha de sortir la reunió de tots els països de llengua catalana: Catalunya, València, Balears i zona catalana d'Aragó, en una unitat política. No hi ha dubte que en aquesta República dels països catalans es relacioni després amb les altres Repúbliques nacionals que es formen a la Península. I així, de la segona República espanyola, passarem a una Unió de Repúbliques, o almenys a una Confederació.

El que més agrada a Kay Francis és viatjar...

El millor present que hom pot fer a Kay Francis és un passatge per a realitzar un viatge a qualsevol país, sigui quin sigui. Cada vegada que Kay acaba la seva labor en una nova pel·lícula, el seu gran anhel és allunyar-se temporalment de Hollywood. Si aconseguís més d'un mes de vacances entre una i altra pel·lícula, vol sempre anar a Europa; en canvi, si solament li concedeixen uns dies, viatja pels Estats Units, es retira a les muntanyes o a una platja, segons sigui l'època de l'any. «Aquest any —ha dit Kay— voldria anar al Sud-Amèrica, puix que ja he estat a Espanya diverses vegades i tinc desigs de conèixer altres països de parla espanyola. A més cada dia es parla més a Hollywood dels països de l'Amèrica del Sud i sé que aquests nous horitzons han de desvetllar en mi un gran entusiasme i plaer».

Per tal de justificar el seu anhel de viatjar continuament, Kay diu: «Temo que si em quedés a Hollywood entre pel·lícula i pel·lícula em lluraria massa a l'esport del no fer res i això no em proviria pas».

Fenèdida potser d'haver dit quelcom de diferent: l'interior d'un dels més grans Estudis de la Gaumont-British. Espectacle enlluernador. L'Estudi ha estat transformat en teatre. A les il·lotges i butaques, 450 «extres», els homes vestits de frac, les dames —algunes molt belles, per cert—, amb luxoses joies. A l'escena, seixanta coristes femenines i seixanta més del sexe oposat i seixanta o setanta músics en el llor reservat a l'orquestra. Afegeix-hi una cinquantena tècnics, des del director als darrers empleats. No oblidem la llum de 200 làmpares, moltes d'enorme potència, ni el mercori del termòmetre, que marca 32 graus centígrads. Centre d'aquesta impressionant quadre: Jessie Matthews, vestida de cap a peu amb un cenyit vestit de platà que llueix sota la resplendor d'un milió i mig de bugies. És l'escena final d'«Es l'amor», i Jessie Matthews ha ballat un número trenta vegades en tres dies per tal d'aconseguir un resultat perfecte amb les notes i nois del conjunt. Ens apropem a ella en un moment de descans. Volem fer-li una pregunta; volem saber quècom de París en Primavera, la pel·lícula que filmarà ara

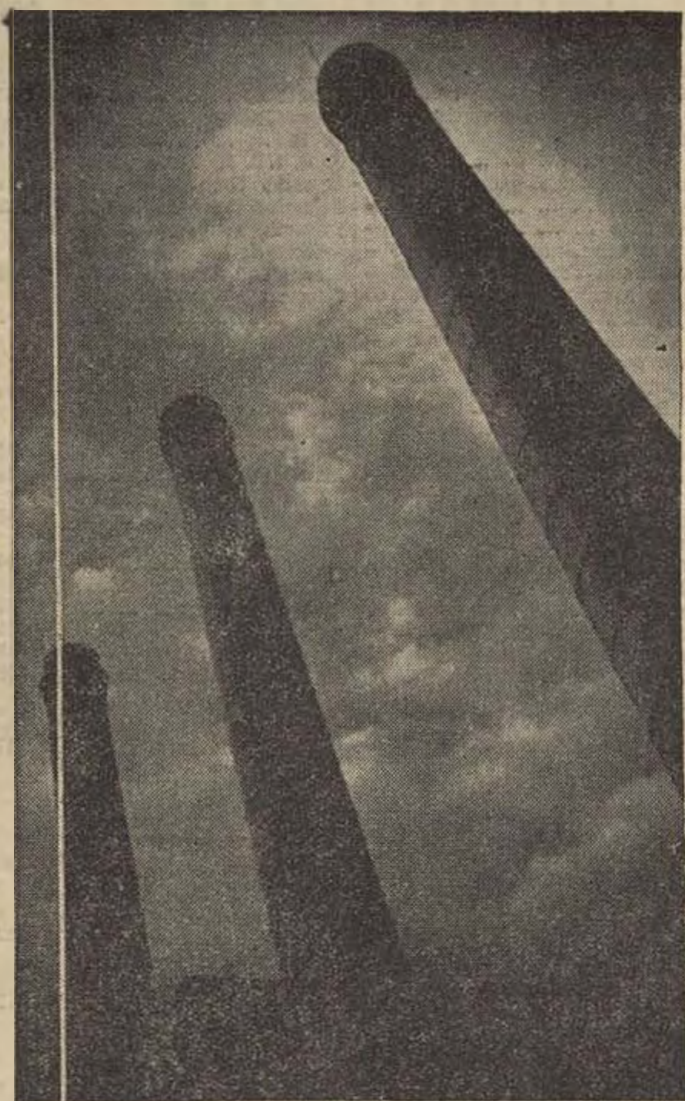
Kay Francis començà la seva tasca en la pel·lícula «Amors tràgics», després d'haver gaudit de tres mesos de vacances que passa viatjant per Europa. Una vegada acabat aquest drama, l'actriu es sentí una mica fatigada i marxà durant unes quantes setmanes a un ranxo a descansar i a veure paisatges nous, cares noves, quelcom que li fes oblidar momentàniament la seva estimada Hollywood.

En relació amb aquesta idea seva de veure cares noves, sempre moltes de renovació i de nous entusiasmes, cal dir que la primera vegada que veié l'actor Ian Hunter, protagonista d'«Amors tràgics», fou quan l'hi presentaren a l'estudi pocs moments abans de fer la primera escena amb ell. També conegué aquell mateix dia Sybil Jason, la nena que li ha inspirat una característica i de la qual Kay Francis diu que ha estat la persona que més alegria li ha portat al seu cor d'època que ha començat la seva carrera artística. Tota dona participà d'aquest sentir de Kay Francis quan veí la labor de la petita Sybil en «Amors tràgics».

Acabada la seva labor en aquest drama que ha estat el seu més gran triomf, Kay Francis s'ha retirat a les muntanyes, on es troba actualment, encara que per breus dies, ja que aviat s'ha de presentar als estudis per a començar la seva pròxima creació, titulada «Lovely Lady».

A tots els admiradors els diem: Si voleu complaure-la, inviteu-la a viatjar amb vosaltres i podreu fer-ho enviant un passatge per a quan ella tingui un moment disponible. Aquest és el millor regal que podeu fer-li i la millor manera de demostrar-li la vostra admiració.

Treballar també és lluitar...

Els diaris ho han dit un dia darrera l'altre: «Treballar també és lluitar contra el feixisme». I les organitzacions sindicals ho han repetit: «Treballar també és lluitar contra el feixisme».

I els obrers ho han cregut així. Des de fa dues setmanes quasi, els tallers i les fàbriques, les botigues i els despatxos han reprès les seves activitats al ritme de cada dia.

I amb més entusiasme que abans, perquè treballar també és lluitar contra el feixisme.

«Qui proveirà de vestits i de calçats els milicians que reguen amb la seva sang les terres germanes d'Aragó?»

«Qui portarà a la ciutat i al front els proveïments necessaris?»

«Qui posarà en contacte i relació les columnes que lluiten amb les armes al braç i les seves dones i mares i fills que esperen com un diumenge de sol l'arribada de la carta de l'home que és al front?»

Els obrers de tots els rams han contestat directament, unànimement aquestes preguntes.

Els teixidors i filadors s'afanyen sobre els telers i segueixen les corrents fixament, amb més atenció que mai. Els teixits que sortiran de la màquina seran per a vestir els camarades del front i les seves dones i els seus fills. Els nostres petits, com deia un vell obrer ja inútil per a portar una arma, en oferir-se a recollir un infant de qualsevol milícia mort en la lluita. La tela blava que va sortint per entre les màlles cobrirà del sol i s'empararà amb la suor dels obrers que, a les terres d'Aragó, estan combatent contra les darreres restes del feixisme.

Els sastres van tallant i cosint els vestits que donaran a les falanges obreres l'aire marcial dels exercits populars. I l'aguila i el pedal de la màquina corren i s'enfilen amb més rapidesa que mai.

I els sabaters fan sabates. I els

espardenyers, espardenyes. I els barretaires, casquets. I les camiseres, camises.

I els xofers transporten fins a Lleida i fins a Casp i des d'allí a les avançades els vestits, les camises, els casquets i les sabates i espardenyes.

Els telefonistes en quatre dies van reparar totes les destrosses causades pels feixistes que van assaltar la Telefónica. I cada dia surten brigades d'obres voluntaris que van al front a arranjant i restablir les comunicacions amb les ciutats. La seva vida està en perill constant. Quan un francèsirador feixista els vegi, després d'un insignificant soroll sec, cauran del pal, s'esclafaran contra terra i un petit regueró de sang s'escurrirà per la pols de la carretera. Però cal que el comandament militar pugui estar en contacte amb els destacaments de les avançades i que els familiars dels milicians pateixin de la seva absència el menys possible.

El cercle s'estreny

La situació dels rebels de Granada és cada dia més angoixosa

L'interventor delegat de Màlaga envià ahir al Gabinet de Premsa de la Generalitat un telegrama en el

Les xemeneies fumegen i embruten el blau del cel

EL TREBALL DIGNIFICA!!!

Ahí va descarregar un vaixell, ple d'aviram. Abans d'ahir, un altre d'ous. Avui, un de bacallà. Demà un altre de qualsevol altra cosa. I demà passat un altre encara. Carbó, ferro, acer, combustibles, fusta. El port de Barcelona és la gran boca per la qual Catalunya, en estat de guerra, engoleix tot allò que li cal per a alimentar el monstre bèl·lic.

Els obrers van carregant i descarregant, sobre les seves espatlles i amb les grues, els materials de tota mena que arriben amb els vaixells.

Quina diferència, però, entre el que se sent quan els fardells que pesen sobre l'esquena són per a engruixir el compte corrent d'un patró o bé quan són per a assegurar i accelerar la victòria sobre els enemics d'uniforme!...

fins fa un mes anaven cada dia a l'era amb ells i feien petar cada vespre la xerrada al cafè del poble, han deixat tot el que tenen per a anar als camps desolats d'Aragó a fructificar-los amb el plom dels seus fusells. I per això el camp català enguany es basta per a donar-nos, al segon front de combat, un exemple magnífic de com és cert que treballar també és lluitar contra el feixisme.

Les xemeneies fumegen i embruten el blau del cel. Els telers es clouen i s'obren rítmicament. Els martells piquen sobre la fusta. El mall pica i replica contra el ferro. Les xarxes surten plenes del fons de les agulles del mar. Els magalls torturen a fons la terra. Tots, Catalunya, la veritable Catalunya, la de sempre, els

Als mercats, a l'escorxador, a les botigues, els dependents serveixen, porten d'un costat a l'altre i empaqueten mil menes de viandes i queviures. Uns per als ciutadans que des de rera guarda aguanten el front. Altres per als milicians que, des del front, protegeixen amb el seu avanç la rera guarda.

Els camperols fan la collita i treballen amb més daler que mai. Saben que moltes de les carretades que porten a Barcelona aniran al front. Saben que companys seus, dels que

obres i els pagesos catalans estan en peu de guerra. I saben que en treballar ja treballen per a ells i per als seus —per als nostres— germans que porten una arma a la mà i el treball, que fins ara embrutia, ara dona la raó a aquella màxima que abans només era un pretext: el treball dignifica l'home. Ara el treball serveix per a aixafar el nostre enemic. Per això tot Catalunya està dedicada, en cos i ànima, al treball.

(Fotos Centelles)

columnes sobre Granada deia que els assitjats estan en situació desesperada, puix que les forces lleials cada dia conquisten noves posicions, ajudades per l'aviació que continuament castiga seriosament els rebels.

Finalment feia grans elogis de l'acció castigadora que efectua l'esquadra en bombardejar sense treva les posicions dels rebels.

Ajudem la nostra menestralia!

Els venedors dels Mercats de Barcelona demanen l'establiment de la setmana de quaranta hores

Es amb sincera satisfacció que acabem de llegir una carta que ens ha adreçat la Unió General de Venedors als Mercats de Barcelona en la qual ens palesen l'excel·lent impressió que causa entre tots els venedors dels mercats de Barcelona el nostre comentari titulat «No oblidem la menestralia», publicat en la nostra edició d'ahir.

Si no tinguéssim la profunda convicció que en propagar una acció d'ajut i de protecció defensem la causa d'un estament social nombrosíssim, il·luminat i econòmicament a les nostres classes populars, les paraules d'encoratjament dels modestos comerciants de la Unió General de Venedors ens comminaríem a fer-ho.

...

Responent, sens dubte, a la nostra iniciativa, les entitats Unió General i Federació de Venedors en els Mercats de Barcelona han tramès al conseller-regidor de Proveïments de l'Ajuntament de Barcelona el document que transcrivim a continuació:

«Honorable senyor:

La guerra civil que viu Espanya, desfermada per la criminal subversió feixista, forçosament ha de tenir entre les seves conseqüències que s'hi endevinen la de fondre en uns mateixos anhels de justícia social, puix que fonda també en una sola les necessitats de la vida quotidiana, el proletari i el petit industrial i comerciant, o sigui les dues branques productores, i per tant ordenadores de l'economia del país, la classe treballadora i l'anomenada classe mitja.

Per tant, considerant quina ha d'ésser la vida futura de Catalunya en el que es refereix a ordenació del treball, cal demostrar que la petita burgesia està disposada no ja a no dificultar l'obra del Govern de la Generalitat en aquest sentit de reforma social, sinó que, pel contrari, facilitar en la mesura de les seves possibilitats tot allò que emani de les disposicions del Govern d'acord amb els obrers i, en suma, totes les coses que justament s'acordin per a millorar la classe treballadora, sense descurar d'aportar les iniciatives que, per la seva experiència, sobre tot en el comerç, puguin facilitar la

consecució d'aquest anhel que, ara més que mai, és comú a totes les classes democràtiques.

Així, doncs, els qui sotasignen, presidents de la Unió General de Venedors en els Mercats de Barcelona i Federació d'Associacions dels Mercats, respectivament, respectivament exposen:

D'acord amb les disposicions de l'honorable conseller de Treball de la Generalitat de Catalunya i interpretant el sentit de tots els socis de les esmentades entitats, creiem:

Primer. Que ha d'establir-se en tots els Mercats de Barcelona la setmana de treball de quaranta hores, i Segon. Que per a fer viable el compliment d'aquelles disposicions, sense deixar desatèses les necessitats de proveïment de la nostra ciutat, podria establir-se l'horari següent: De dilluns a divendres, de set a una i dissabte, de set a una i de quatre a vuit.

La qual cosa tenim l'honor de sotmetre a la vostra alta consideració als efectes d'aprovació en cas de merèixer-la.

Visqueu molts anys.

Barcelona, 8 agost del 1936.

AL SUD-EST ARAGONES

Plena activitat de les columnes de Tarragona

(Crònica de guerra francesa directament pels nostres enviats especials, Ossó i S. Maset.)

Es reben noves fidedignes de Saragossa, per testimonis escapat d'aquell cercle assetjat, que constaten que hi regna una gran demoralització, la qual cosa fa esperar que tan aviat com s'efectui l'atac a la capital aquesta caurà amb gran estrèpit. Aquesta notícia explica els horors de les crueltats començades pels sublevats a la població sotmesa a mesures preteriors i incívils.

El regiment d'artilleria ha afusellat el tinent coronel, un comandant, un oficial, un sargent de l'Acadèmia i el coronel que el primer dia hi va enviar el Govern per tal que controlés els oficials assitjats. La presó està atapeïda, i els rebels s'han vist obligats a habilitar com a presons el Frontó Cine-ma, el Cinema Goya, el Casino Mercantil, el Casino Principal i el castell d'Alfàceria.

El quarter general ha quedat instal·lat al barri obrer de Castillejos, puix que tota la població veïna és antifeixista, amb la qual cosa volen resguardar-se de l'aviació, ja que pensen que aquesta no bombardejarà les cases habitades per obrers. La mateixa cosa han fet al barri Carcajo.

Ens anem assestant d'altres noves que fan que hom es senti en extrem optimista referent a la presa de Saragossa.

Els periodistes hem recorregut tot el front i hem estat saludats per infinitat de catalans que lluiten en terres aragoneses.

Hem visitat Alcaniz, Casp, Escatrón, Híjar, La Puebla, Albalade del Arzobispo, Lécera, i a tota aquesta població els veïns mantenen l'optimisme.

A tota els llocs on hi ha destacats milicians que esperen la seva sortida vers el front, esperen aquest moment amb veritable delit i impaciència. Els caps de les columnes que van cap a Saragossa han celebrat una reunió amb

el conseller de Defensa de la Generalitat, tinent coronel senyor Sandino, el qual va ésser saludat per nombrosos consellers de Defensa tinguts francs d'estimació per a la nostra premsa.

A Muniesa, la nit passada hi oagué un intent de sublevació feixista, que fou reprimat durament pels milicians de la conca d'Utrilla i Montalbà, ajudats per una secció de la guàrdia civil. Els focs d'aquesta acció foren l'església i la casa parroquial, des d'on es feu foc amb bales explosives i s'usà el truc criminal, propi de gent mal nascuda, de posar bandera blanca i fer foc a traïció.

La columna que actua a Bujaraloz s'ha apoderat d'un extens sector de la línia sobre l'Ebre, fins més enllà de Pina.

La columna de Tarragona està, socialment, en plena activitat. Esperem que els seus fruits seran coneguts ben aviat.

A TRES QUILOMETRES DE BELCHITE!

(Crònica de guerra francesa directament pels nostres enviats especials, Lluís Mas i Salvador Maset.)

Diumenge, al matí, la nostra columna desplegà una gran activitat davant Belchite, a fi de precisar el valor ofensiu de l'enemic. L'objectiu del comandament s'assolí per complet. Aquesta operació precisà un desplegament important de forces que, malgrat això, actuaren perfectament i compliren la missió encomanada amb gran precisió.

S'ha comprovat que a Belchite són els oficials els que serveixen les pe-

ces d'artilleria, el valor defensiu de les quals és molt relatiu.

A la tarda, tres avions nostres d'una de les bases properes llançaren damunt Belchite una veritable pluja de metralla que feu emmudir completament aquella població.

Els periodistes ens poguérem atansar, sense perill, fins a tres quilòmetres del poble de Belchite i aconseguí el company Ventura pogué obtenir unes fotografies dels que érem allí.

Per testimonis escapat de les posicions enemigues se sap que aquesta casta de militars traidors empra bales dum-dum. La notícia, com és de

suposar, ha produït als nostres rangs una gran indignació.

Avui, dilluns, l'aviació ha llançat proclames damunt Belchite i ha començat els criminals defensors a la rendició, amenaçant-los, cas de no fer-ho així, amb el més despietat dels castigs.

Les nostres forces en el dia d'avui han tingut un descans reparador, preparatori de l'atac general que tot seguit s'empenirà contra Belchite.

Tot i l'envergadura de les operacions d'aquests dies, els nostres no han tingut cap baix.

el seu avançament i ha netejat de rebels la comarca.

La nostra aviació en un sol dia ha llançat cent mil quilos de bombes sobre els aquarteraments i fortificacions de Granada. Han causat enormes destrosses.

Dos avions enemigues volaren sobre Alquífer i altres poblacions. Immediatament sortiren a la seva persecució dos dels nostres aparells. Un dels avions enemigues aterrà en un camp proper a Granada, però entrà en berrina i s'incendià.

L'altre aparell fou enderrocat.

Després els nostres avions llançaren diverses bombes de cinquanta quilos. Assoliren els objectius que es proposaven.

«CON VERDADERA UNCIÓN CATOLICA»

—En el nombre del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo, yo te asesino.

(De «Claridad»)

ARCHIVOS ESTATALES